

Ruh ve Madde

Metapsöfik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt: 18, Sayı: 210, Temmuz 1977

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitiřiđi)

Haberleřme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ücreti : Yıllık 90 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : ÇINAR Mücellıthanesi

Sevgili Okuyucular

Cape Canaveral'den «Öncü-I ve II» uzay araçları ile evrenin güneş sisteminin ötesinde bulunabilecek varlıklarına mesajlar gönderilecektir. İki uzay aracındaki bantlardan yapılacak yayınlarda bir dizi bilgi verilecek, birçok dilde selâmlamalar ile müzik ve şiiirler yayınlanacak.

Bu arada B. Milletler Genel Sekretri tarafından Uzaylı Varlıklara řu mesaj gönderilmektedir (Gazetelerden):

«Dünya gezegeninde yaşayan insanların hemen hemen tümünü temsil eden 147 devletin bir örgütü olan B. M. Genel Sekreteri olarak sizleri, gezegenimizin halkları adına selâmlarım.»

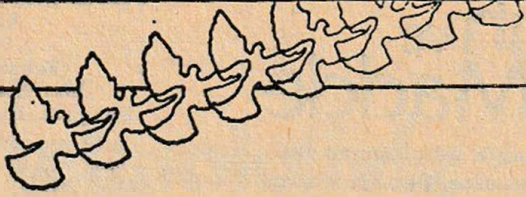
«Evrene girmek üzere Güneş Sistemimizin dışına çıkarken sadece barış ve dostluk arıyoruz. Takdir öyle ise öğrenmeğe hazırız. Eğer şansımız ve olanak var ise öğrenmeğe hazırız.»

«Gezegenimizin ve gezegenimizde yaşayanların, bizi çevreleyen bu uçsuz.bucaksız evrenin küçük bir bölümü olduğunun tam bilinci içindeyiz ve bu serüvene alçak gönüllülük ve umutla girişiyoruz.»

Sevgili Okuyucular! Ruh ve Madde'niz, size ancak ve ancak hakikat olanı verir. Senelerden beri kanıt ve bilgisini vermeğe çalıştığımız Uzaylılar'ın en yetkili çevrelerce (niha.yet!) yapılabilen bu tasdikli, bir çok boş ve sapkın varsayımları alıp atacak niteliktedir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Hayatın Anlamı

● Metapsişik Derneği Konferanslarından ●

«Hayatın anlamı» her türlü tartışmaya ve yoruma müsait olan bir ifadedir. Yeryüzünde ne kadar insan varsa o kadar da «hayat anlamı» var demektir. Yani, her şahsiyet diğer bir şahsiyetten başka niteliklere sahipse, hayat anlamı hakkında sahip olduğu fikirler de, bu şahsiyet tiplerine bağlı olmak üzere, değişir ve o miktarda da çoktur. Buna rağmen insanlık içersinde yüz binlerce düşünün beyin, binlerce yıldanberi hayatın anlamı için bir takım önerilerde bulunmuş, bunları isbat etmeye ve yol göstermeye çalışmış bir kısmı, önerilerinde başarılı olmuş bir kısmı gerçeklere dayanamayıp, etkisiz kalmış... Bir kısmının görüşleri halâ devam ediyor; bir kısmınıninki ise kısa zamanda kaybolup gitmiş...

Bizim burada ileri süreceğimiz «Hayatın Anlamı», kendi araştırmalarımızla, kendi ruhsal bilgilerimizle elde ettiğimiz ve birçok bakımlardan daha kapsamlı olarak bazı açıklamaları yapmaya müsait olan bir tarif olacaktır. Yani insanla ilgili birçok meseleleri daha derinlemesine ve biraz daha geniş olmak üzere açıklayabilir ümidindeyiz...

Spirittüel bilgiler, spirittüel çalışmalar bundan evvelki konuşmalarımızda izah ettiğimiz gibi, yeni bir ekol kimliğinde olan çalışmalar değildir. Hemen hemen, insanlığa ulaşan ilk vahiyden itibaren bu türlü bir çalışma başlamıştır. O halde, ilk vahiyle beraber, vahyi verenle vahyi alan arasında bir irtibat kuruluyor ve vahyi alan için bu vahyi aldığı, ve bu vahiyde neler

yapması icabettiğini veya kendisinin bazı şeyler yaparken, bunları hangi maksat ve gayeyle yapması gerektiğini araştırmış ve bunu bulmaya çalışmıştır. Dolayısıyla, hayatın gayesi, hayatın anlamı, gibi konularla insanoglu daha o zamanlar karşılaşmıştı.

Elbette her filozof, ve düşünür, her bilim ve din adamı, her kutsal kitap; hayatın anlamı hakkında uzun uzun sözler söylemiş veya kısa, veciz, derinlemesine sözler sarfetmiştir. Bütün bilgilere, bütün mevcut yazılı metinlere rağmen, insan yaşarken gene de «Hayatın Anlamı Nedir?» diye kendi kendine soru sormaktan geri durmamaktadır. Öyle ki, hayatın anlamına ait soru sorarken, kendi geçirmiş olduğu realitelerle ilgili olarak her seferinde başka bir cevapla karşılaşmıştır. Okula başlamadan evvelki hayatın anlamı, ilk orta . lise . üniversite tahsillerini tamamladıktan sonra hayatın anlamı, askerlikten sonra hayatın anlamı, (kazanç peşinde işe) çalışma esnasında hayatın anlamı, hastalık esnasında hayatın anlamı, eğlence çıktığı sırada, genellikle yaşlılıkta, acılı durumlarla karşılaştığımız zaman yani insanın muhtelif seviye ve şiddetlerde çalkantı durduğu çeşitli suur halleri içerisindeki hayatın anlamı, bir rölatif (izafi) anlamdır.

Bizim burada sizlere teklif edeceğimiz husus, bütün bu izafi anlamın mümkün olduğu kadar dışına çıkıp, biraz daha gerçeğe yakın, hiç olmasa biraz daha dayanıklı, bir hayat anlamı tarifi olacaktır.

İnsan yer yüzünde niçin vardır? Dik-

kat edilirse, «insan niçin vardır» demedik, «insan yer yüzünde niçin vardır? dedik... Bu iki cümle bizce farklı anlamlar ifade ederler. Çünkü, insan evrensel bir kişiliktir. İnsan sadece yer yüzü insanı değildir. İnsan pek çok yerde bulunan bir varlıktır. Fakat dünya beşeri, sadece dünyamızda yaşamakta olan insandır. Yani gerek biyolojik, gerekse psikolojik ve sosyal yapıyla özellik arzeden insan, dünya insanıdır. Diğer varlıklarla olan irtibatlarımız pek çok zayıf olduğu için, şimdiki halde sadece yer yüzü insanını (beşeri) elde etmiş olacağız. Burada söyleyeceklerimizin dünya insanı için geçerli bir anlamı olacaktır. Bu tarifimizin evrensel bir hüviyeti olmayacaktır. Çünkü, dünya insanı hayatının mânâsı başka... Dünya dışında her hangi bir gezegende yaşayan bir varlığın hayat mânâsı başkadır. Hepsinin de ortak olduğu bir amaç aranırsa, **TEKÂMÜLDÜR**, diyebiliriz. Veya hepsinde bulunan büyük eyleme geçme isteğini «Tekâmül» olarak ifade edebiliriz. Yani her varlığın içinde bulunan ve onu durmadan ileriye doğru iten güç, «Tekâmül Edeceksin» bilgisidir. Bu, bütün evrende mevcut olan varlıklar için en büyük motivasyondur.

Dünya insanına gelince: Dünya bir okul gibidir. Okul, ders görülen ve bilgi edinilen yer demektir. İnsan da, yer yüzünde ders görür. Bu göreceği dersler onun ruhsal ihtiyaçları nazarı itibare alınarak tertiplenmiştir. Evren kanunlarının Dünya ya emkarne olan varlıkların ihtiyaçlarına göre yorumlanmış şekliyle ortaya çıkar. O halde insan yer yüzünde, evren kanunlarıyla doğrudan doğruya karşılaşmak gücünde bulunuyor. Direkt olarak bir evren kanunundan faydalanmak ve bununla yer yüzüne gelmek bizim için henüz mümkün değildir. Bu, dâima, bir takım avanslar kullanmak suretiyle istifade edilen, bir güç hâline geliyor.

Yukarıda bahsettiğimiz dünya okulunda insana ne öğretilir? Dünya okulunda insana nasıl öğretilir? Ve bundan ne beklenir? İşte bu bizim dünya insanının hayatının anlamı, hedefi, amacı tarzında da ortaya çıkar. Bir defa önceden şu fikri ortaya

koyalım: Evreni, bir «Evren Zekâsı» tarzında ifade edersek insan da bu evren zekâsının, ferdi bir temsilcisi durumundadır. Hatta denebilir ki, bütün insanların zekâsı bir arada, bir bütünsel zekâyı (Evren Zekâsı'nın büyük bir parçasını) teşkil edebilir. Dolayısıyla, biz, yer yüzündeki faaliyetimiz esnasında, her halde kendi zekâmızı kullanırken, evren zekâsının bir tatbikatını yapmış oluyoruz demektir. Fakat bunlar sanki, parçalara bölünmüş bir faaliyet gibidir. Ama, aslında konuya daha yüksekte bakıldığı zaman, tek bir kitle hâlinde gözükten büyük bir zekâ... söz konusudur. Bunu söylemekle, bizim (dünyaların) pek bir şey yaramadığımız fikrinin, (insanın pek büyük bir kıymeti yoktur) isabetli bir söz olmadığını ifade etmiş olmak isteriz. İnsan bir değerdir. İnsan bir kudrettir. İnsan kendinde büyük bir potansiyel taşır. Eğer böyle olmamış olsaydı, kendisi için bunca büyük organizasyonu gerektiren, evren çapında bir faaliyeti içeren bir okulun açılmasına da hiç ihtiyaç yoktur. Görülüyor ki, yer yüzünde (bilimin tesbit ettiği) pek çok tufan hâdiseleri olmuş, kurulmalar, bozulmalar meydana gelmiştir. Dolayısıyla, bu kurulmalar ve bozulmalar dâima bir gelişmenin, bir faydanın, bir verimin, bir sonucun alındığını gösterir. Eğer hiç bir işe yaramaz bir ziraat yeri olsaydı dünya, ziraatçıların (ruhsal ve uzaysal muktedirlerin) bu işle uğraşmaları pek mantıklı olmazdı. Ziraatçılar dünyaya ettikleri tohumların ardında, lar, ve devamlı olarak bu ziraat yapılmaktadır. Ziraatçının burada elde edeceği bir sonuç var. Bazı vasıflara kavuşmuş, birtakım tohumları ele geçirmesi gerekir. İşte onlara göre gerekli olan bazı vasıfların elde edilebilmesi için bizler ne yapacağız? Neredeyiz Ve ne gibi nitelikleri bu büyük ziraatçilere vereceğiz?

Her şeyden evvel (bu amaçla) biz yer yüzünde **DUYGU**larımızı (sentiment) geliştirmekle meşgulüz. Burada «Duygu» dan, şu bildiğimiz beş duyumu ayırt etmeliyiz. Gelişmeğe konu olan duygusal hayatımızdır. Duygulanım (teessür) halinin gelişmesi için...

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

liştirilmesidir. Teessür hâlinin gelişmesi başı başına bir sorundur. Hemen hemen bütün insanlar bu duygulanım fayatı içerisinde çeşitli tecrübeler yaparlar. Bu yaşamamız sırasında bir takım ruh halleri geçiririz. Bir olaydan önceki ve sonraki ruh hallerimiz arasında bir hayli fark vardır. İşte insan, devamlı olarak, duygusal hayatının içinde yuvarlanır durur. Bu duygusal hayatın bir çok çeşitleri var. Bunların en başında, sevgi hâli vardır. Gerçekten sevmek ve sevilme insan ihtiyaçlarının başında gelen hususlardandır. Kaba biolojik ihtiyaçlarının dışına taşmaya başladığı zaman, insan, sevmek ve sevilme ihtiyacıyla karşılaşır. Bu her varlık için mevcut olan bir şeydir. Ve bunlardan tatmin olmuş kişilerle tatmin olmamışlar arasında, kişilik bakımından, hayli farklılıklar vardır. Bir küçükük yavrunun sevgiye ihtiyacını biliriz. Eşlerin birbirine karşı olan sevgisini biliriz. Annenin evlada olan sevgisini biliriz. Tabii objektif sevgi hallerinden, sübjektif sevgi hallerine de geçebiliriz. İdealleri, sembolleri vesaire... sevmek gibi... Duygusal hayatımızın geliştirilmesinde sevgi en büyük rolü oynuyor. Sevgi bu duygusal hayatın (yer yüzü mektebi için) en yüksek noktası oluyor. Yani, sevgi, zannedildiği gibi evrensel değildir. Bütün bunlar dünya insanı içindir. Dünya realitesi içinde mevcut olan bir şeydir.

Bununla birlikte bir de evrensel manâda bir sevgi var. Biz bunu hiç bir zaman kavrayacak durumda değiliz. Biz dünyaya has sevginin en yüksek noktasına çıkabiliriz. Ama dünya realitesi dışına çıktığımız zaman, dünyadaki en yüksek sevgi, belki başka birrealitenin normal hayatını teşkil eder. Hiç bir yükseklik ve de ulviyet taşımaz. Yani normal bir realite hâline gelir.

Bunda başka, biz, dünyada anlayışımızı arttırmaya çalışırız. Yani idrâkimizi geliştirmeye çalışırız. Yaşamakta olduğumuz olaylar içerisinde mevcut olan anlamı (hayatın bütünü ile ilgili olan özü, esası) kavramaya çalışmaktır. burada söz konusu ettiğimiz idrâk... Bu idrâk hâli fizyolojiden öte psikik safhada olan bir idrâk hâlidir.

Hatta, öyle ki, bunun gerçekleşmesi vak'ayı yaşadıkten çok sonra olabilir.

Genel duygusalığımızla ilgili bir husus: Hoşgörü... Bunun içerisinde gene duygusal hayat vardır. Biz, genellikle, neye müsamaha edip, neye müsamaha edemeyeceğimizi kesinlikle bilemeyiz. Ama, deriz ki, «hoş görmek» lâzım. Her insan kusur işler! İşte bunu dediğimiz zaman, her insanın bilgili olmadığını da ifade etmiş oluyoruz. Aslında, her insanın cahil olduğunu söylemek istiyoruz. Çünkü, bütün kusurlar, bilgisizlikten doğan bir eksikliktir. Demek ki, müsamaha fikrimizi geliştirmekle, karşı tarafın daha başka türlü tecrübelerle girişmesini ve nihayet bilgileninceye kadar deney yapmasını öneriyoruz. Biz kendisine bilgi yoluyla da yardım edemeyiz. Onun tecrübelerine, bilgi yoluyla istikamet veremeyeceğimiz için, ancak bizzat kendisinin tekrar ve tekrar tecrübe yapabilmesi için, müsamaha göstermek zaruretimiz vardır. Gerek dinî yaşayış ve inançlar bakımından, gerekse kudretlerin birikmesi bakımından insanlı dengeszizlikler içerisinde hoşgörü fikrini geliştirmek zorundayız.

Nihayet, bunların en derininde vicdanı kabul ediyoruz. Vicdan sesini dinlemek ve duymak... Vicdan sesini dinlemekle, bilgili tatbikat yapmak, hemen hemen birbirine çok yakındır. Çünkü vicdan tatbikatının bir çok kısımları şuur dışı bir bilginin uygulanmasıdır. «Vicdanım bana bunu emretti ve yaptım.» dediğiniz anda siz orada bir takım dış tesirler altında kalarak bunu yapmış değil, gayri şuurunuzda mevcut olan, (kendi muhtevası, bütün hayatları boyunca getirmiş olduğu tecrübeler ve görgülerin ve munhassalası olan, bir bilginin dürtüsü altında yapmış. Burada ış, kestirmeden yapılmaktadır. Vicdanın sesine uyduğunuz zaman, bir işin mütalaasını yapmadan (neden? niçin? nasıl? demeden) doğrudan doğruya hareket etmeye benzer. Vicdan sesi, sizi uzun uzun düşünmekten kurtarır. Fakat bu durumda olan bir kimse bocalama altındadır. Çünkü terbiye, kültür, size bazı şeylerin neden, niçin, nasıl olduğunu sormayı, çıkarıcılığı emretmiştir. Bu durumda vicdan sesinizin

etkisi altında tereddütte kalabilirsiniz. Aslında, vicdan itilimleri, düşünce ve otomatik bir hareketle yapılmaz. Daha evvel mevcut olan bir bilginin, bir faaliyetin etkisi vardır. Müsaîf bir ânı yakaladığı zaman bütün şuur alanını bir anda kaplar; yani, iç bilgi (tartışma) faaliyeti tamamen şuura aksetmez, belirli bir eşiğe kadar gelir ve bir emir yollar: «Şunu yap... ya da yapmalısın...» İşte bu andaki boşluk bizi ürkütüyor ve biz vicdanımızın sesine uymuyoruz. Daima kendimize sağlam deliller, sağlam kanıtlar, dayanak noktaları arıyoruz. Sanki aradığımız zaman %100 sağlamlaşıyor gibi... Ama bu «iç emniyeti» kendi içinde bulanlar da yok mu? Var, elbette. Sağ kalmak için çaba harcamak hissi, bir dış emniyettir ve bu hemen berkeste vardır. Ama iç emniyete, güvenceye, sahip olanların sayısı daha az görünüyor. Vicdan sesini dinlemek insanda iç emniyeti artırır. Vicdan mekanizması insana, tekâmülünde bir çok bakımlardan hız kazandıracaktır.

İkinci safha «Realiteler Dengesinin» kurulmasıdır. Daha yukarıda ne kadar insan varsa, o kadar şahsiyet var, demiştik. Aynı zamanda her şahsiyet bir realitedir. Yani her birey kendine özel bir gerçeklik taşır. O onun realitesidir. Acaba, insanlar, ne sebeple bir araya gelmişlerdir? Cevap : Bu farklı realiteler arasında, hepsine bağlı bir kolektif realitenin belki ortaya çıkması zarureti vardır. Yani bir ümmetmiş gibi olmak... Belki de bize kolektif bir realite halinde yaşama öğretiliyor. Yani, müşterek yaşamak, realiteleri dengede tutmak, buna bağlı olarak *nefsaniyetleri dengede tutmak*... Benim egomla sizin egonuz bir yerde karşılaşıyorlar. Bunun sınırlarını nerededir? Hep sınır kavgası mı yapılacak yoksa? Herkes belli sınırlara kadar kendi ego hükümünü ifa edecek ve o sınırdan itibaren başkasının sınırının başladığını bilecek. Sevgi ile, müsamaha ile, şefkatle, merhametle bu ego dengesini kurmak zaruretindedir insan... Dünyadaki tüm müesseselerin her türlü sosyal maske altında yürüttüğü mücadele budur. Fertler de aynı şekilde... Çekışmenin aslı ego

İktidar mücadelesidir. Birinde siyasi kudret siyasi egoyu, diğesinde ilmi kudret ilmi egoyu meydana çıkartmıştır. Bunlar kendi aralarında birer realite teşkil etmiştir. Bu şekilde dünyada insan sayısı kadar realite ve bütün bunların (çok kefeli bir terazide) dengelenmesi. Bu, çok deniş ve zor bir konu; ama bunun böyle olması bizden istenmektedir. Zaten bütün bu ahlâki öğretilerimiz, bütün felsefi telkinlerimiz, yapı içindir. Biz de kendi içimizde aynı dengeyi kurmaya çalışıyoruz. Birarada yaşamak, bize, bunu öğretecektir. İnsanın gerçekten bir değeri varsa, değerleri içinde ortaya çıkacaktır. Dağ başındaki bir kişinin, elbetteki, nedretliği daha fazladır. Ama o bir kişidir. Onun yanına iki tane daha insan verdiğimiz zaman o kişinin değeri azalır. Kısaca, **realite dengesinin kurulması; Çeşitli tekâmül realitelerine mâlik varhârların, bir mekân içinde realite birliğine ulaşmasıdır.** Dergimizde (Ruh ve Madde) yayınladığımız bir dizi ruhsal tebliğlerin bir yerinde «Birleşik İnsanlık Realitesinden» bahsedilir. Böyle bir realitenin teşekkülü elbetteki o kadar kolay bir şey değildir. Fakat olmayacak bir şey de değildir. Birleşik İnsanlık Realitesi, yukarıda bahsettiğimiz realite dengelerinin kurulmasından sonra, müşterek bir realite halinde ortaya çıkabilir.

Dünya okulunda yapacağımız işlerden bir tanesi de, «**Şuur Hâllerini Yaşamaktır**» Her yaşantımız bir mânaya ve daha doğrusu: bir bilgiye mâliktir. Ama biz bu bilgiyi oradan alacak değiliz. Biz sadece bunun bizde meydana getirdiği hâleri bilmek, hissetmek zaruretindeyiz. Çünkü biz duygusal hayatımızı geliştiriyoruz. Geçirdiğimiz ruh hâllerine vakıfız, ama bilgisine vakıf değiliz. Bunun için büyük araştırmalar yapılmış, büyük psikolojik ekoller kurulmuş, şuur altına inilmiş, çeşitli çalışmalar ortaya çıkmıştır. Buna rağmen, gene de, şahsiyetin tam bir tarifi yapılamamıştır. Psikologlar tam 50 türlü şahsiyet tarifi yapıyor ve sonunda «İnsan kendisine benzer ve başka kimseye benzemez.» diyorlar.

Geçirdiğimiz ruh hâllerinin hepsine

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

sahip olamıyoruz. Niçin, neden böyle oluyor? gibi sorulara cevap veremiyoruz. Hepimiz gördüğümüz rüyanın bilgisine sahip miyiz? İşte, bizim dünya mektebimizin terbiyesine dahil derslerden bir tanesi de, bunun gibi, **şuur hâllerini yaşamaktır**. Sâdece yaşamak! Onun bilgisine nedenine, niçinine ulaşmak değildir. Niketin duygusal hayatımızın geliştirilmesinde de aynı şey vardır. Bütün bu anlattıklarımız her halde nazari şeyler olmayıp, biraz kendimizi ve çevremizi tetkik ettiğimiz zaman müşahede edeceğimiz hususlardır.

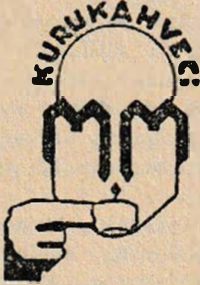
Biraz da şuur hallerini yaşamamanın metafizik zaruretinden bahsedelim: Nasıl «Evren zekâsı» bir bakıma bütün insanlardan meydana gelen zekânın bir bütünü ise, insanın şuuru da gene küllî bir şuurun bir bütünü gibidir. İnsanların tek tek şuuruları bir araya gelirse, bir küllî şuurun bir bütününi teşkil eder. Diyelim ki, bir küllî şuur vardır. Buna kâinat şuurı, evren bilinci... de diyebiliriz. Ve bu şuur bizim bütün fizik realitemizi baştan aşağı doldurmuştur. Daha doğrusu bizim fizik realitemiz bu evren şuurı içerisinde. Yani, hayatın her safhasında bu şuur hâlini biz müşahede ederiz. En basit varlıktan insana kadar bu şuur hâlleri ona nüfuz etmiş vaziyettedir. O halde biz muhtelif şuur hallerini yaşarken acaba küllî şuurla alâkalı şuur hallerini yaşamış olmuyor muyuz? Ve bizim bütün şuur hâllerimiz bir araya gelirse, belki de bu büyük şuur hâlini yaşamış olacağız. Bunun misâlini (Enelhak) diyenler bize göstermiştir. Yani (Ben hakkım) diyen adam bu küllî şuurla temas kurmuş demektir. Fakat bu halet devamlı olmamış o yine eski realitesine dönmüştür. O halde biz insanlar da böylece yaradımı anlamak, tanımak yolunda gelişmekteyiz. Aynı zamanda bu kendini tanımak ve tekâmül etmek oluyor. Nihayet dünya beğeri için bir büyük safha daha var. Ve galiba biz bunun hazırlığı içindeyiz. Son devrenin son saatleri şuurlanma safhasıdır. Bizler artık karanlık bir bölgeden (şuur hâlinde aydınlık bir bölgeye) geçme hazırlıkları içinde bulunan

varlıklarız. Görmekte olduğumuz her iş alaca karanlık içindedir. Alaca karanlıktan seher vaktine doğru giden bir yol üzerinde bulunuyoruz. Dolayısıyla uyanmak ve şuurlanmak zaruretindeyiz. Hayatın her noktasında (safhasında veya bölümünde) uyanmak ve işin esasını kavramak yolundayız. Bu yola girmek için bir çok mücaheleler yapıyoruz. Bunlar, tabii, çeşitli etiketler, çeşitli yaftalar alıyor. Fakat bütün bunların altında insanın (dünyadaki) vazifesinin ne olduğunu anlamaya gidiş bizim hayatımızın mânâlarında en büyüğünü teşkil ediyor. Nihayet insan bu şuurlanma safhasına doğru geçtikçe, vazife planlarının faaliyetine idrâkli olarak iştirâk etmenin de zarureti hisseder. Bu faaliyetlere insan nasıl anlayarak, bilerek iştirâk eder? Onu da öğrenmeye çalışırız. Her halde vazife plânının faaliyetine idrakli olarak iştirâk etmek için bizim çok çok büyük safhalar aşmamız icap edecek. Çünkü, «vazife plânı» deyiminin anlamı dünya okulunu yönetenler kadrosunun faaliyetini içerir.

Biz Ruhsal İdare Mekanizması (RİM) deriz. Yüksek Ruhsal İdare Mekanizması dünya okulunun tedrisini üzerine almış, her bakımdan insanı yetiştirmekte olan büyük bahçıvanlar grubudur. Her türlü ziraatı yapar ve her türlü hasatı almaya hazır, hasatı yapmaya istekli bir durumdadır. İşe yarar şekilde olgun başakları toplamak elbette ki, «Onun» hakkıdır. Hasat, «enerjinin sakımı prensibi» ne göre muhtelif hiyerarşik sistemler tarafından yapılır. Yani bir kudret ancak kendi sahası içinde kullanılır. Bunun dışına taşmaz, ziyan edilmez, muhafaza edilir. Enerjiler kademe kademe, birbirine devrolmak suretiyle en uçtaki iş en yukarıdaki taraftan sanki orada imiş gibi görüldür. Buna biz «Hiyerarşi» (yani basamaklar sistemi) diyoruz. Aşağıda bulunan bizlerden her hangi birimizin yaptığı küçük bir işle (meselâ bir ağacı aşılama) aynı zamanda en yukarıdaki idarecinin bir fikrini (bilgisini) istediğini yerine getiriyoruz demektir. Yani yaptığımız her şey yukarının bir isteği olmuş oluyor. Bizim fizik âlemdeki tecrübeye, yetiştiriciliğe yeni tertip ve islahâ ruh-

ların iştirak ettirilmesi görevimiz aynı zamanda vazife plânının faaliyetine bir iştirak demektir. Ziraatçıye yardım etmek zaruretindeyiz. Bunda da dünya hayatının bir anlamı vardır.

Ruhsal İdare Mekanizma'sının Evren Prensiplerini uyguladığı şu Dünya'nuz, Onlar için bir tür TEZ (Sav) dir. Bu tez'de elde edilecek sonuçlar İnsan soyunun geleceğini belirleyecek etkinliğe sahiptir.

Tezis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERİ

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşı Mağazaları
Eminönü Tel. 22 00 80

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

Bilimsel ve felsefi ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve
Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...

P.K. : 1157

HER ŞEYİN BİR YERİ VARDIR GERÇEKTEN

● Hislerimiz aklımızı değil.
aklunuz hislerimizi örtebilmelidir ●

İyisiyle kötüsüyle, güzeliyle çirkiniyle, artısıyla eskisiyle, müspetiyle menfisiyle, kısacası olumlu ve olumsuzuyla her şey, «YARATAN» tarafından, yaratılanlar için yaratılmış; O'nun kanunlarıyla, varlıklar için varedilmiştir. Yani, her şeyin bir yeri vardır muhakkak, yerli yerinde oturabilecekler için. Tıpkı duvardaki gediğine oturtulan bir taş gibi.

Bir bedensiz dostun dediğince: «Her yersizlik, bir pisliktir; her pislik, bir yersizliktir.»

Yerli yerindeliğin görünür, belirli, herkesçe bilinen kesinkes bir ölçüsü yoktur. Bu nedenle tevlicilik insanda sanatlaşmıştır.

Diyeceksiniz ki, «Yeterli bilgi, yerlindeliğin ölçüsünü verebilir.»

Doğrudur. Yeterli bilgi, bu iş için yeterli olabilir. Ama «yeterlilik bilgisi» nedir? Örneğin, ağız güzel laf yapan; bir aldığını beş satabilen; artistik yetenekleriyle de bunu daha etkileyici kılabilen insanın, gösterişli konuşmaları, gösterişli davranışları, bunu kanıtlar mı? Hele o insanın toplumu etkileyen güçte bir de man-yetik gücü varsa, gözlerimize «tam bilgi adamı» gibi gözükmesine bir neden bulamayız.

Nitekim toplumları peşlerinde sürükleyenler, bu türden kişilerdir...

Kişinin saygınlığını koruması veya yitirmesi, bilgilerine uygun davranışlarına bağlıdır. Ne kadar ustaca gösterilerle davranırsa davranırsın, zaman insanı öylesine törpüler, öylesine açığa çıkarır ki, gözümüzde heylülâ olan kişiler, cüceleşip silinirler. Yahut da yücelişirler.

Bu hal, kişiyi, toplumun vaktinde ye-

rine oturtamaması yetersizliğinden doğar. Ve sonuçlarına da katlanmak zorundadır.

Bilginin kendince bir saygınlığı yoktur. Kişi elinde, kişi dilinde saygınlık kazanır veya saygınlığını kaybeder bilgi...

Kişi elinde olmayan bilgi var mıdır ki, böyle diyoruz

Meseleyi evrensel, hiyerarşik düzen içerisinde düşünersek, bilginin, kademe kademe, derece derece el değiştirdiğini söyleyebiliriz. Ve yükselebildiğimiz yerin sonunda da: «Mutlak bilgi, YARATAN'ın nezdindedir» demek zorunda kalırız.

Demek ki, bilgiye saygınlık kazandırmak veya kazandırmamak kişilere bırakılmış bir husustur.

Kişi der ki: «Efendim, filânın bilgisi-ne saygım vardır, ama kendisine yoktur.»

Kişinin kendisi bilgidir. Hangi bilgisine saygı duymayacağız acaba?!

Yine aynı ağız insanları sevmekten söz eder! Olumlu, olumsuz davranışlarıyla, kusursuz kusurlu insanları bağrına basamayan kişinin tüm insanları sevebilmesi mümkün müdür?!

YARATAN'ın yarattığı her şey, YARATAN'dan dolayı mutlaka saygıya layıktır. Bilginin kendince bir saygınlığı yoktur, ama YARATAN'dan dolayı vardır. Kişilerin bilgiye saygınlık kazandırması veya kaybettirmesi, sadece kişileri ilgilendirir.

Hele sorunları spiritik açıdan ele alabilenler için peşin yargılara düşmek, daha büyük sorumluluktur. Çünkü o insan bilir ki, dünyamızda ruh + madde insanı varlıklar, yüzlerce, binlerce yıl gerideki deney ve bilgileri oluşturan değerli yüklünün pek azıyla aramızdadırlar. Ve aramız-

Mehmet Sancar

da pek kısıtlı yükleriyle bulunan insanların hiç biri de hangi maksatla, nasıl bir hayat planıyla geldiklerini tastamam bilmemektedirler. Bilmediklerimizle bilirmiş gibi davranmak, olsa olsa hissi bir tutumun ifadesi olur...

Düzenleyici ruhsal mekanizma açısından düşünersek, karşılaştığımız her olaydaki her kişi, karşılaştığımızı göre, bize en dolaydır. Yani önceden bu karşılaşmayı gerektiren malzemeleri hazırladık... Yukarıda da bizleri, bizlerle ilgili bir kompozisyonla karşılaştırdı... Burada kalkıp da filâna saygısızlık göstermek, kendimize saygısızlık göstermek olmaz mı?!

İnsan, deneyleri, deneylerin sayıları ve deneylerinin başarıları kadar insandır. Öyleyse deneyci varlığın yapacağı şey, bilgi ve idrakinin elverdiği oranda olayları değerlendirmek; kendine göre sonuçlar çıkararak, olaylardan yararlanmaktır. Falan kişinin davranışlarını bilgisizce bularak ona saygı duymamak, en azından bir peşin yargıdır. Ona saygı duymayınca, onu sevmeyiz de... Hani insanları sevecektik?!

Burada karşımıza olgunluk, hoşgörü sanatı çıkıyor. Buna sanat diyoruz. Çünkü her sanat bilgisiyle icra edilir. Olgunluk, hoşgörü de bilgilerin sanatıdır. Bunların bilgisi yoksa bizde, sanatı da olmaz.

Ruh için evrim, mâkesele düzeyde, o düzeyin gerekli gördüğü şuur halini hakıyla yaşamaktır. Şuur halinin, hislerden uzak, en azından akla, mantığa dayalı, vicdan kanalından beslenen davranışları oluşturmaları gerekir. Aksi halde, bulunduğumuz düzeyden yararlanma olanağını kendimiz kısıtlamış oluruz. Açık kanalları tıkamış, önümüze yapay engeller çıkarmış bulunuruz...

Yeryüzünde açık şuurla yaşayan bir insanın bulunması düşünülemez. Buna, her şeyden önce ruh + madde ikilisi cevaz vermez. Ama akılla vicdanın en üst düzeyde başarıyla kullanılması mümkündür. Bu olasılığın bir gün karşımıza çıkarılabilmesi, peşin yargılardan uzak deneylerimize bağlıdır...

Çoklukta kıymet az, azlıkta huzur ve haz bulunur. Çokluğu değil, azlığı, fakat özülüğünü bilmemiz gerekir. Sayılar önemli değildir. Önemli olan kalitedir. Ama kaliteye, yine de sayılardan gidilir. Fakat sayıların peşine takılıp gitmekle değil elbet Sayıları çok deneyleri, ne kadar çok sayıda değerlendirip yararlanabilirsek, ancak o kadar özülü kaliteye varabiliriz. Kalite, ne bilmemiz dahi buna göre oluşur...

Mâbettteki yıllanmış kişi, yeni gelene, «Oğlum!» diye seslenmişti. Yeni gelen genç, henüz heyecanlarının kölesi olduğunu, «Siz benim babam değilsiniz!...» çıkışmasıyla kanıtlamıştı! Yaşlı kişi düşündü: «Burada insanlara, hepsinin Adem'in çocukları olduğu öğretilir. Adem'in geniş ailesi içinde babalar vardır, anneler vardır, ağabeyler vardır... Kendi babasından başkasını henüz tanıyamamış olan bu genç, acaba diğer babalarını, annelerini, ağabeylerini nasıl tanıtsam?!» diyerek endişelendi. Üstadına gidip durumu arzetti. Üstadı: «Bana isyan etmedi... Sebebini ara!...» dedi. Yaşlı kişi genci sıkıştırdı: «Üstad baban da, ben neden değilim? Sebebini bana açıklaman gerek.» diyerek üsteledi. Gençin cevabı ilginçti: «Filân kişiye, benim için henüz çok toy... demişsiniz. Burada dedikodunun yeri olmaması gerek... Bunun için bana oğlum diyemezsiniz.» deyince, yaşlı kişi: «Senin baban hiç dedikodu yapmaz mı?» diye sordu. Genç: «Yapar.» diyerek cevapladı bunu. Bu bir açıktı. Yaşlı kişi: «Babana, ama hâlâ baba diyebiliyorsun! Bunun bir nedeni var mı sen-ce?» diyerek açığını yakalayıp sorunca: «O benim babam. Onu, bütün kusurlarıyla

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

seviyorum.» diyebildi. Yaşlı kişi, gence: «Eir yönden haklısın, iki yönden haksızsın.» diyerek şöyle devam etti: «Haklısın. Dedikodu: iyi bir şey değil. Bir dahı bunu yüzüne karşı söylemeğe çalışırım. Bana hatırlattığın için teşekkür ederim. Ama filânca kişi senin arkadaşın. Bunu sana o ulaştırdığına ve sen de onu dinleyerek be-ni terslediğine göre, siz de dedikodu yapmış oluyorsunuz. Buna siz de dikkat edin. İkincisi, burada bütün insanların Âdem soyundan geldiği, birbirlerinin kardeşleri olduğu öğretilir. Babanı kusurlarıyla sevdiğin gibi bizleri de sevmeyi başaramazsan, bu Mâbetteki öğretiden nasıplendim, diyemezsin sonra. Bütün insanlar kusurluyuz. Ve bu yüzden buradayız... Birbirimizi sevmeden, hem de kusurlarıyla sevmeden nasıl birbirimize yardım edebiliriz?!» öğütüyle, heyecanlarına maşlûp gence, sözlerini yerli yerine oturttarak, ilk dersini vermiş oldu.

**

Dedikodu vardır, yararlıdır. Dedikodu vardır zararlıdır. Örneğin, burnundan soluyan kişiye kusurunu nasıl yüzüne karşı söylersiniz? Hele sizi hiç de sevmiyorsa, bu tamamen olanaksızdır. Ama kusurunu ona söylemek de gerek. Bunun tek çaresi vardır: Araya bir aracı sokmak. Görünüşte bu biçim, bir dedikodudur. Ama ortada iyi bir niyet vardır. Bilgilerce davranış, bir amaç vardır: Yapıcı bir amaç...

Bir atasözümüz der ki: «Tanrı bile ku-

lunun kusurunu yüzüne vurmaz...» Yani dolaylı yoldan söyler, söyletir demektir bu...

İnsanların gerçek niyetlerini bilmeden, bunu kanıtlayacak kanıtlara sahip olmadan onları suçlamak, kınamak, yerli yerinde davranmamak olur. Hele iyi niyetin hâkim olması gereken bir yerde, bunun aksini, hiç bir kamta dayanmadan ortaya atıp, kişileri küçümsemek, kendini beğenirliğin tek işaretidir. Kendini beğenirliğin temelinde herhalde açık bilgi yalmaz!...

İyisiyle kötüsüyle insanları sevebilmenin tek yolu, tepkimizi uyandıran meseleler karşısında, çok samimi olarak bir fren yapıp düşünmemiz gerekir. «Bu tepkimin nedeni nedir?» diyebildiğimiz an, bir fren halindedir. Bu frenin arkasından sıralayabiliriz: «Bu tepkime neden olanlar acaba bende yok mudur?!» Bu, kendi kendimize yönelttiğimiz samimi sorularımıza, yine samimi —tevilci sanatımızdan uzak— cevaplar verebilirsek, ilk raundu kazanmış oluruz. Bu haliyle bize benzemese de, şu haliyle bize benzeyen kusurlu insanı da böylece hoşgörüle karşılayabiliriz.

Heyecanların yeri, aklın denetiminde değerlidir. Bir güç, bir şevk, bir heves verici olabilir. Bu bir yerindecilliktir. Heyecanları, aklın denetimi dışına taşımak, değerini bozar, azaltır, onu zararlı kılar.

Yerli yerindecilik, olgunluk, hoşgörü, ustalık ister. Yalın heyecanların, yerli yerindecilikte yeri yoktur.

Y E N İ

UZAYLILAR VE UÇAN DAİRELER

Halûk Egemen SARIKAYA'nın bu yapıtı Milliyet Yayınlarında Basıldı. Fiyatı 25 TL. Uzay ve Ruhçuluk Gerçeklerinin Sentezi olan bu yapıtı P. K. 1157'den ÖDEMELİ olarak sağlayabilirsiniz.

UFO'lar Ve Ruhsal Olaylar

(Geçen sayıdan devam)

HAYVANLAR VE UFOLAR :

Hayvanların UFO'lara karşı ilginç reaksiyonları bulunmaktadır. Hatta onlar UFOlar'a karşı insanlardan daha da hassas denebilir. Hayvanların UFOlar'a karşı reaksiyonlarıyla ilgili olarak esashi araştırmalardan birisi Gordon Creighton tarafından yapılmış ve FSR Uçan daireler dergisinde yayımlandı. Ayrıca «A New FSR Catalogue» adı altında kitap olarak da çıkarılmıştı. Bu çalışma için 200 kadar gözlem incelenmişti.

Bu katalog Büyük İskender'in başından geçen bir olayla başlar. Söz konusu olayda iki acıip araç yükseklerde belirerek defalarca İskender'in ordusuna doğru dalış yapar ve fillerle atları müthiş paniğe uğratar. Burada, «Bir UFO yerine herhangi bir jet uçağı ya da helikopter vs. olsaydı da hayvanlar ürkmey miydi?» şeklinde bir itiraz akıllara gelebilir. Bunun denemesi yapılmış ve hayvanların hiç aldırış etmedikleri görülmüştür. Buna karşılık da hayvanların artık uçak, helikopter, balon gibi modern araçlara alışmış oldukları, bundan dolayı bir tepki göstermedikleri söylenebilir. Fakat unutulmamalıdır ki, bugün göklerimizde oldukça çeşitli tiplerde hava araçları bulunmaktadır: Küçük özel uçaklar, büyük yolcu uçakları, askeri jet uçakları, helikopterler ve balonlar... Çeşit çok. Hatta yeni tipler de bunlara ilâve edilebilir. Ve bunların şimdiye kadar hiç birisinin hayvanları ürktüp, paniğe düşürdüğü görülmemiştir.

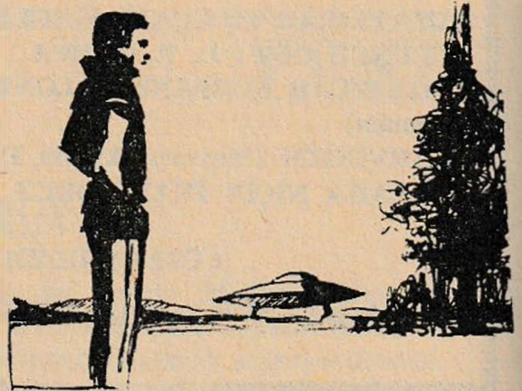
Eğer UFOlar bizim gibi diğer gezegenlerden gelen uzay araçları olmuşt olsalar-

di, yani onlar da bizimki gibi fizikî dünyalardan gelmiş olsalardı, herhalde hayvanları onları gördükleri zaman (ya da görmeden hissettikleri zaman) bu kadar paniğe düşmeyeceklerdi. Hayvanların UFOlar'a karşı gösterdikleri alarmı ve paniği Gordon Creighton şu şekilde açıklamaktadır: «Onlar içgüdüsel olarak bilmektedirler ki, UFOlar ve içindekiler bizim buutumuzda başka bir buuttan gelmektedirler.» Sadece bizim dünyamızın dışından değil, fakat aynı zamanda bizim üç buutlu alemimizin dışından gelmektedirler.

Genellikle hayvanların normal bir insanın daha fazla ruhsal yeteneklere sahip oldukları bilinir. Kediler ve köpekler altıncı hisleriyle tanınmışlardır.

Creighton köpeklerle ilgili bir olayı, Aimé Michel'in kitabından şu şekilde nakletmektedir: «Marius Dewilde'nin dikkatini dışarıda mutad olmayan bir şekilde ulumakta olan köpeğinin durumu çekmişti. Böyle zamanlarda kullanılan bir atalar sözü vardır. —Ötleri uyandıracak gibi uluyor— derler. Kapıyı açar açmaz, zavallı köpek belli ki büyük bir panik içerisinde sahibinin ayakları dibine çöküverdi. UFOlar ve uzaylılar bundan sonra görüldü gözlemci tarafından.

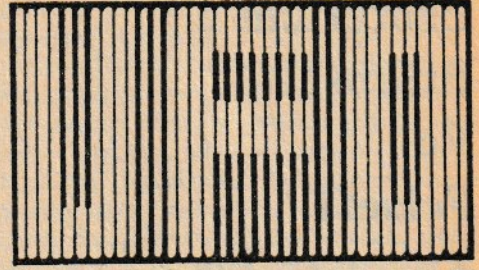
Köpeklerle ilgili başka bir olayda Fransa (Poncey sur l'ignon) Bayan Guainet ineğini sağarken (her zaman inek sağılırken sahibesinin yanında bulunması gerekirken) köpek çığırına ormana doğru

koşmaya başlamıştı. Muhakkak bir şey olması gerektiğini anlayan bayan Guainet, süt bakracını bırakarak hayvanın peşinden ormana gider. Ve çok geçmeden püro biçimli UFO'yu görür.

1954 yılı UFOlar'ın Fransa'yı en çok ziyaret ettikleri yıllardan birisi olmuştu. Hayvanlardan, inekle ilgili bir olayı da M. Michel'in kitabından naklen Gordon Creighton şöyle anlatmaktadır: Olay Fransa (Calvados, Bauquay)'da geçer. Tarih 11 Ekim 1954. Normandiya'lı bir çiftçi tarlasından geçip, karşı taraftaki ineğini sağacaktı. Cıvarda bulunan iki kişiyle birlikte büyük, kırmızı, parlak bir şekilde aydınlatılmış, ağaçların yüksekliğinde kendilerine doğru yaklaşan bir objeyi hepsi birden görmüştü. Ürken inekler sağa sola delicesine koşmaya, boyunlarındaki zillerini çilguncasına çalmaya başlamışlardı. UFO gözden kaybolduğu zaman çiftçi sağacağı ineği güç bela yakalabilmiş fakat akşama kadar hayvandan bir damla süt alamamıştı. Diğer çiftçiler de alamadılar. Hayvanları sağabilmek için ertesi sabah beklediler. (Bu olay da M. Michel'in eserinden alınmıştır.)

Hayvanlarla ilgili bir UFO olayına bir nükleer fizikçi de tanık olmuştu. Kapalı, yağmurlu bir havada profesör yanında ailesi ve çocukları olduğu halde arabasıyla giderlerken, Haynesville yakınlarında bir yerde ormanın üzerinde ağaçların seviyesinde rengi kavuniçi ile kırmızı arasında değişen bir ışıklı kubbe gördüler. UFO'nun parlaklığı bir anda, arabanın farlarından daha kuvvetli hale geldi, hatta bundan rahatsız olan ve arka kanapede uyulamakta olan çocuklar uyandılar. UFO'nun bu parlaklığıyla çok ilgilenen Prof. bu ışığa tekabül edecek enerji miktarını hesaplamak hatta daha ileri tahminlerde bulunmak üzere ertesi gün de aynı noktaya gelip incelemelerde bulunmaktan kendini alamamıştı. Ormanda yürürken, UFO'nun bulunmuş olduğu yerden epeyce uzaklara kadar olan saha içersinde kalan orman bölgesinin hemen hemen tamamen hayvanlar tarafından terk edilmiş olduğunu hayretle tesbit etti. Sincaplar, kuşlar, hat-

Aktüalite

Selman Gerçeksever

ta böceklerden eser yoktu cıvarda. Cıvardaki köylülerle yaptığı soruşturmadan da pek çoğunun o gece hayvanlarının kaybolmuş olduğu anlaşıyordu. Keza yerde yanık izleri de tesbit etti. Raporunu Amerikan Hava Kuvvetlerine ve Colorado Üniversitesi'ndeki Condon Komisyonu'na da iletmişti. (Jacques Vallée: Pasport to Magonia)

UFOlar'ın hayvanlar üzerindeki etkilerini incelerken beşeri işitme spektrumunu da gözönüne getirmemizde fayda var: Bizim işitme sınırimız 20 - 15.000 cycles/sn. Halbuki hayvanlar bu iki sınırim altındaki ve üstündeki titreşimleri haiz sesleri de işitebilmektedirler.

Ultra-sonik bir hızda hareket eden, yani çok yüksek titreşimli ses çıkararak, hareket eden bir UFO bizden çok hayvanları ürkütecektir. Çünkü onlar onun çıkardığı sesi işitebilecek yetenektedir. Bu bakımdan diyebiliriz ki, subsonik ve ultra-sonik sesler hayvanlar âleminin UFOlar'dan etkilenmelerinde önemli rolü oynamaktadır. Bu husus hiç bir zaman UFOlar'ın görülmeyen evrenden geldiği görüşüne ters düşmez. Bu iki husus birbirinin içinde ve birbirini tamamlar mahiyettedir. (1)

- (1) A New FSR Catalogue - Cordon Creighton
- (2) The Eternal Subject - Le Poer Trench

Ezoterizm'e Bilimsel Ve Felsefi Yaklaşımlar

● Metin KIRAZ

ŞUURLULUĞUN BOYUTLARI

Gerçek Kavramı :

«Bir şeyin varlığının şuuruna varılmadıkça o bizim için yoktur... Bir insan bir şeye nazaran canlı veya şuurlu, başka bir şeye nazaran ölü veya şuursuz olabilir.» (K 10, 164, 165) «Şuurluluk bilgi ve hayattır, şuursuzluk ise cehalet ve ölüm. Bir şeyin var olduğunun şuurunda isek, o şey ile aramızda bir bağın olduğunu biliriz. Onun varlığının şuurunda değilsek ne biz ne de o objenin varlığı yok olmaz, sade-

ce bizle olan ilişkisini göremeyiz. Bu ilişkiyi anladığımız zaman idrak edilen objenin karakteri zihinsel yapımızın bir parçası olur ve ona nazaran yaşamaya başlarız.» (K 10, 183)

Gerçek denilen şey, şuuruluşuna varıldığı zaman mevcuttur. Bir şeyin gerçek olabilmesi, gerçek olarak tezahür edebilmesi için, anlaşılması veya farkedilmesi gerekir. Bir şey var olabilir. Ama kimse bunu farketmiyor, varlığını sezemiyor, diğer bir deyişle bunun şuuruluşuna varmıyor ise, gerçekte böyle bir şey yoktur.

Rüyadaki bir kovalama - kaçma olayı bir gerçektir. Çünkü rüya gören bunun şuuruluşundadır. Bu o kadar gerçektir ki o insan kan ter içinde uyanabilir. O insan için bu olay bir gerçektir. Tesiri fizik bedeninde ölçülebilir. Ama başka birisi için bu rüya hali bir gerçek değildir.

İki insan belli bir renge baktıklarında bu renk birisinde A izlenimini diğerinde B izlenimini bırakır. İkisi de rengi farketmekte, görmekte ve her zaman onu gördüğünde, onun olduğunu anlamaktadır. Bu iki insanda da bir şuuruluk hali vardır. Ve bu şuuruluk haline bir kod verilir. Örneğin kırmızı denir ve her zaman birinci insan A izlenimini aldığı kırmızı, ikinci insan da B izlenimini aldığı kırmızı renk olduğunu anlar. Görüldüğü üzere ikisi de kırmızı kodunu kullanmakta, ancak ikisinin de gördüğü farklı şeylerdir. Şimdi hangisinininki gerçek. A izlenimi mi, B izlenimi mi? Cevap verilemiyor, sadece gerçek denilen şeyin şuuruluk var ise mevcut olduğu söylenebiliyor.

Şu halde gerçek denilen şey, anlayışa göre değişiyor. Anlama kabiliyetine göre her sistem kendi gerçeğini inşa ediyor. Anlama kabiliyetine göre şuurlu olabiliyor, farkedebiliyor.

Zaman kavramı :

Seçici bir sistemin bir olayı farkedebilmesi için bir süre gereklidir. Bu süre gerçek zaman kavramını ortaya çıkarır. Zaman, farkedebilmek için gerekli olan süre veya şuuruluk süresi diye tarif edilebilir.

Objektif olarak zaman yoktur. İnsan zamanı objektif —Varlığının dışında— olaylarla ilişki kurarak ölçmeye, anlamaya çalışmıştır. Güneşin doğuşu ve batışı olayları arasındaki süre gibi. Bu ilişkiye o kadar alışmıştır ki insan, zamanı objektif bir nesne, kendi dışında bir nesne gibi hissetmeye başlamıştır. Ancak zaman insanın kendi içindedir. Objektif zaman yoktur. Olayların farkedilmesinin sıralanması vardır. Bazı şeylerin farkedilebilmesi muayyen bir bekleme gerektirir. Fakat bu hiç bir zaman bazı şeylerin zaman tükettiği anlamına gelmez.

Normal olarak çok daha uzun bir sürede farkedilebilen olaylar, rüyada saniye gibi çok kısa bir süre içinde yaşanabilir. Bir sokağı başından sonuna kadar yürüyerek incelemek detaylarını farkedebilmek, şuurulluğuna varabilmek belli bir süreyi gerektirir. Bu süre inceleyen şahıs için zamandır. Bu süre her şahısa göre değişir. Şu halde zaman insanın dışında mı içinde mi sorununun cevabı nedir? Hiç

şüphesiz insanın içinde, diğer bir deyişle şuurulluk süresidir.

Seçici bir sistem olan ortalama bir insan bedeninin ortalama bir şuurulluk süresi vardır. Örneğin güneşin doğuşu, batışı ve doğuş - batış arasındaki olayların bazılarını farkedebilir. Bu farkediş insan denilen bütün sistemlerde aşağı yukarı eşittir. İnsan farketmediği bu olaylara göre, bu şuurulluk süresine bir gündüz adını verir. İşte objektif zaman denilen saat zamanı böyle ortaya çıkar. Şu halde objektif zamanı tayin eden insandaki şuurulluk süresidir. Bu noktadan hareket edildiğinde her insanda şuurulluk süresi değişeceğinden, objektif zaman kısaldı, uzayabilir, diğer bir deyişle zaman yoğunluğu artıp, azalabilir. Bu nedenle insan bazı hallerde objektif zamanın nasıl da çabuk geçtiğine şaşır. Bazen de saatler geçmez olur. Zaman uzar da uzar.

Şuurulluk süresi ile objektif zaman - saat zamanı - arasındaki ilişkiler aşağıdaki sembolik tabloda görülmektedir.

Olaylar Dizisi	(Saat)		ŞUURLULUK SÜRESİ (Saat)		
	Objektif Zaman		Ortalama	Kısa	Uzun
1. Güneşin Doğuşu	1		1	0.5	2
2. Olay A	2		2	1.0	4
3. Olay B	4		4	2.0	8
4. Olay C	0		0	0.0	1
5. Olay D	3		3	1.5	6
6. Olay E	1		1	0.0	2
7. Güneşin Batış	1		1	0.5	2
TOPLAM	12		12	5.5	25

Ortalama insanda olay A'nın farkedilmesi 2 saat alıyor. Bu ortalama şuurulluk süresi objektif zaman olarak alınmış ve buna 2 saat denilmiştir.

Şuurulluk süresi, normalden bir misli uzun olan bir insanda olay A'nın anlaşılması veya farkedilebilmesi için $2 \times 2 = 4$ saat gerekecektir. Oysa olay iki saatte tamamlandığından, bu insan bu olayın yarısını farkedebilecektir. Farkedilen olay miktarı azalacaktır.

Şuurulluk süresi, normalden bir misli kısa olan bir insanda ise olay A'nın şuurulluğuna varılması bir saatte olacaktır. Oysa olay iki saatte tamamlandığından, bu insan bu olayın tamamını farkedebilecek ve olaylar dizisinde bir sonraki olayı farkedebilmek için bir saat ilâve vakti olacaktır. Bu insan için saatler geçmez olacaktır. Çünkü o bir gündüzü 5,5 saatte tamamlayacak, geriye kalan 6,5 ($12.0 - 5.5 =$)

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

saatini, veya normal insana nazaran şuurulluğunda kalan 6.5 saatlik boş kapasiteyi, olaylar dizisinden başkalarını alarak doldurmaya başlayacaktır. Bu insan için objektif zaman uzayacak, seyyaliyet kazanacaktır.

Şuurulluk süresi uzun olan insanda ise tam tersi olacak, bu insan için saatler yetmeyecektir. Zaman çok çabuk geçecektir. 12 saatteki 7 olayı anlaması için 25 saatlik objektif zaman gerekecektir. Objektif zaman ise 12 saat olduğundan kendi şuurulluğunda olaylar dizisinin $25 - 12 = 13$ saat sürecek kısmını anlayamayacaktır. Diğer bir deyişle olayların ancak yarısının farkına varabilecektir.

Yukarıdaki çok öneme haiz gözlemleri özetlemek faydalı olacaktır. Buna göre:

1. Şuurulluk süresi kıaldıkça, farkedilen olay sayısı artacak, objektif saat zamanı uzayacaktır.
2. Şuurulluk süresi uzadıkça, farkedilen olay sayısı azalacak, objektif saat zamanı kılacaktır.

Uyku halinde objektif saat zamanı kılalmaktadır. Gece yatarız, sabah da kalkarız. Sanki saatler yok olmuş, zaman kaybolmuştur. Bir uykuya girdiğimiz an bir de uyandıığımız anı hatırlarız. Uyku halinde şuurulluk kaybolur. Olayları farketmeyiz. Farkedilen olay sayısı azalmıştır. Şu halde uykuda şuurulluk süresi uzamıştır.

Rüya halinde objektif saat zamanı kılalmaktadır. Görülen bir sürü olay, bir ana sıkışır. Bir sürü olay görmüşüzdür ancak objektif saat birkaç saniye ilerlemiştir. Farkedilen olay sayısı artmıştır. Şu halde rüya halinde şuurulluk süresi kılalmıştır.

Normal uyanıklık halinde, objektif saat zamanı da her an olmamakla bera-

ber, normaldir. İnsan zaman zaman, saatlerin uzadığını veya saatlerin ne de çabuk geçtiğini hisseder.

Mekân Kavramı :

Zamana ölçü konulamadığı gibi gerçek manâda mekân'a da ölçü konulamaz. Mekân da sınırsız olarak değişir. Mekân hareketlere geçirilen ilk enerjinin meydana getirdiği kombinezonlardır. Güneş bir mekândır. Dünya da. Yeryüzü üzerindeki her şey bir mekândır. Cansızlar da canlılar da hepsi mekândırlar. Yapısı madde olan her şey mekândır. Normal insan, başı ve sonu olan, ölçülebilen bir mekân kavramına alışmıştır. Gerçekte mekân da zaman gibi, hiç bir mesneti olmayan ölçü birimleri ile objektif bir hale getirilmiştir. Mekân mesafe ile ölçülür. Mesafe ise nisbi bir kavramdır.

Mesafe uzadıkça zamanın da uzadığı gibi bir ilişki insanın objektif algılamasında gelişmiştir. Muayyen bir zamanda elimizdeki bir topun muayyen bir mesafeye gidebileceğini düşünebiliriz. Ancak topun, hiç zaman harcamadan o mesafeyi katedebileceğini, diğer bir deyişle topun aynı anda hem elimizde hem de orada oluşunu idrak edemeyiz.

Eğer bir şeyi anında farkedebiliyorsa, zamanın farkına varamayız. Aynı şekilde bir objeyi kendi parçamızmış gibi algılayabiliyorsak obje ile kendimiz arasındaki mesafeyi farkedemeyiz. Dürbün ile uzakları çok yakın hale getirebiliriz. Bir A şahsının gözü tabii olarak dürbünle baka gibi olsaydı, bu şahıs ile, normal insanın mesafe kavramı nasıl olacaktı? Ortak bir ölçü kullanacaklardı. Ama birisi uzağı daha iyi ve daha yakın görüyor. Gerçekte bu iki şahsın mesafe anlayışları çok farklı. A şahsının gözü çok daha iyi görseydi belki de bu şahıs için mesafe kavramı kalkacaktı. Bulunduğu yerden çok uzakları görebilecekti.

Hava Kuvvetlerinde Telepati Deneyi

«Hava Harp Okulu öğrencilerinin Colorada'dan gönderdikleri renkli slayt imajları yüzlerce mil uzaktaki Los Angeles telepati kursundaki öğrenciler tarafından alınabildi mi?»

Los Angeles Herald - Examiner'de çalışırken bana resmi olmayan bir sıfat vermişlerdi: Ruhsal Büro. Gazetede çalışan arkadaşlarımın çoğu benim başımdan bir takım ruhsal olayların geçmiş olduğunu biliyorlardı. Ve yine pek çoğunun da, tekinsiz olaylarla, ve diğer ruhsal konularla ilgilenmekte olduğumu pekâlâ biliyorlardı. Bir defasında da otomobilim yandığı zaman, arkadaşlarım bunun transportasyonla ilgili olduğunu söyleyerek bana bunun süpürgeli bir cadının işi olduğunu söyleyerek takılmak istemişlerdi.

UCLA tarafından 1970 - Baharında Parapsikoloji kursu açıldığı zaman gazete için yazı hazırlamak üzere tabii olarak beni göndermişlerdi ve bu şekilde 400 öğrencilik kursa katılmış oldum. Kursun öğretmenini UCLA'nın Nöropsikologlarından Dr. Thelma MOSS idi ve öğrenciler arasında bir miktar doktor ve psikiyatr da bulunuyordu. Öğrencilerin yaşları 18 - 60 arasında değişiyordu fakat yaş ortalaması 35'in üzerinde bulunuyordu. Öğrencilerle diğer büyük bir kısmını da benim gibi konuya karşı ilgi duyanlarla, bazı ruhsal yaşantı geçirmiş olanlardı. Geri kalanları

Yazar: Wanda Sue PARROTT

da septikler ve konuya hâlâ bilimsel deliller arayan kimselerden oluşuyordu.

Şubatın Mayısına kadar devam eden kurs ESP (DDİ) testleriyle sonuçlandı. Bu testler Duke Üniversitesi'nin eski Profesörlerinden Dr. J. B. Rhine tarafından geliştirilmiş olan Zener Kartlarıyla yapıldı. Dr. Moss testin başında bu gibi testlerin sıkıcı olabileceğini fakat bazı soruların cevap bulabilmeleri için de yapılması gerektiğini bildirmişti. Bu sayede insan zihninin Kart tahmin testinde notların (aldığım derece) çok iyi olmamasına rağmen Dr. Moss beni de 38 öğrenci arasına katmıştı. Bu 38 öğrenci Colorado, Springs'deki Hava Harp Okulu öğrencileriyle uzaktan telepati denemesi yapacaklardı. Orada Hava Harp Okulundaki bir grup öğrenci başlarında John Ballard'da olduğu hal-

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

de Los Angeles'deki bizim gruba bazı renkli slaytların telepatik imajlarını gönderecekti. Arada birkaç mil mesafe bulunmaktadır. Bu slaytlar Dr. Moss tarafından seçilmişti, imajların gönderilmesi sırasında müzik yayını da yapılacaktır.

1 Haziran 1970 pazartesi günü Nöropsikiyatri Enstitüsü Konferans salonunda deneme için toplanmıştık. Grubun içinde tip doktorları, bir rahip, bir film yapımcısı, bir de gazeteci bulunuyordu. Dr. Moss yapılacak şeyleri bir kere daha açıkladı. Denemede 5 görüntü bulunuyordu. Hava Harp Okulu öğrencilerinin bize göndermeye çalıştıkları imajları, daha doğrusu zihnimize doğanları elmizde bulunan kâğıtlara yazacak veya çizecektik: Resimler, renkler, formlar, kelimeler ya da herhangi bir duyum. Algıladığımız şeyleri yazdıktan sonra Dr. Moss bize iki renkli slayt gösterecekti, bunlardan biri Harp Okulu öğrencilerinin gönderdiği gerçek telepatik imaj olacaktı. Sonra bunlardan hangisinin gerçek gönderilen resim olduğunu belirleyecektik. Denemeye başlamadan önce salonun ışıkları karartıldı, sessizlik temin edildi. Arkadaşlardan bazıları gönderilen imajları alabilmek için gözlerini tavana diktiler, bazıları gözlerini yumdular. Birer birer algıladıklarımızı kaydediyorduk. Ben de gözlerimi kapadıktan sonra, dikkatimi alınma doğru toplamaya çalıştım. Eski metinlerde belirtildiği gibi bu bölgede iki kaş arasında «üçüncü göz» noktası bulunuyordu.

İlk algıladığım imaj altın renkli, bulutumsu bir dönen enerji kütesi gibi birşey olmuştu. Bunun patlayan bir atom bombasının bulutlara doğru yükselen mantar biçimli görüntüsü zannettim. Bu bulutun etrafı ve arkası zifir karanlıktı. Yıldızsız bir gece gibi. Slaytlar gösterildiğinde, bunlardan birisi siyah uzay boşluğunda dönüp duran muazzam bir galaksi fotoğrafıydı. Sonradan asıl gönderilen imajın bu olduğu söylendiğinde tahminimin doğru olduğunu anlamıştım.

Aynı yöntemi ikinci resim için uyguladık. Bu sefer bulanık renkler gördüm. Slaytlar gösterildiğinde psikodelik (duygu-

ları zenginleştiren, rengârenk) bir montajı seçtim ve yine isabet kaydetmiştim. Üçüncüsünde oldukça net bir cadde geldi gözlerimin önüne. İnsanlar korku içinde kaldırımlara doğru kaçıyorlardı.

Dördüncü seferde algıladıklarım doğru değildi. Gerçek resim bir otomobil yarıştı. Belki de bu konuyla yakından uzaktan hiç bir ilgim bulunmayışındandı.

Beşinci ve sonuncu denemede mavimsi yeşil hücreler yığını gördüm. Önümdeki kâğıda «Hücreler, balık ya da balık yumurtaları topluluğu» diye yazdım. Slaytlar gösterildiği zaman tercihim mavimsi yeşil sularda dolaşan bir balık topluluğu üzerine yapmıştım. Yine tercihim doğru çıkmış oluyordu. Testin süresi bir saati kapsamış oluyordu bu şekilde... Dr. Moss değerlendirme yapmak üzere kâğıtlarımızı topladı. Sonra Colorado'ya Hava Harp Okuluna telefon açtı. John Eallard'ın denemenin gününü şaşırılmış olduğunu öğrendiğimiz zaman hepimiz şoke olmuştuk. Meğer Harp Okulu öğrencileri sözkonusu resimleri telepatik olarak (bizden bir hafta kadar önce) 25 Mayıs'ta göndermişler. Yani biz yedi gün önce gönderilmiş olan telepatik imajları algılamaya çalışmışız...

Hiç şüphesiz bu zaman üzerindeki karışıklık testin değerlendirilmesinde bazı güçlükler doğurdu. Freud ve evvelki DDI denemelerinden elde edilen sonuçlara göre, gayrı-şuur için zaman sözkonusu değildi. Bu bakımdan Colorado'dan bir hafta önce gönderilen imajların Los Angeles'den alınması teorik olarak mümkün görünüyordu. Fakat resimlerin bizim tahminimizden önce seçilmelerinden dolayı isabet kaydeden süjelerde slaytların klerveyan algılamaları sözkonusu olabilir. Hatat slaytların prekognitif (önbiliş) bilgisini de algılamış olabilme ihtimali de ortada bulunmaktadır. (Gerçekten de ben üzerinde çalışılan slaytlardan başka denemede kullanılan diğer slaytların imajlarını da aynı zamanda algılamıştım.)

Dr. Moss bizim kâğıtlarımız üzerinde çalıştıktan sonra sonuçların umduğu kadar iyi olmadığını bildirdi. 38 alıcıdan 15 tanesi hiç bir şey almamış ya da bir iki

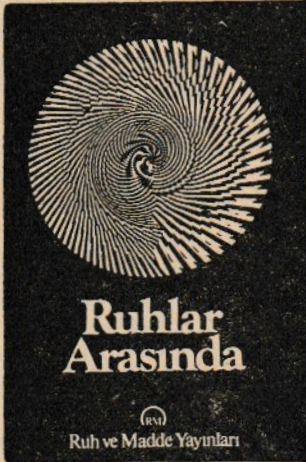
tane isabet kaydedebilmişti. Bu şekilde olanlar «başarısız» olarak sınıflandırılmıştı. Geri kalanlardan 23 süjenin üçer adet isabeti vardı. Hatta bunların arasında 4 ve 5 isabet kaydedenler de bulunuyordu. Bunlar da «başarılı» olarak sınıflandırıldı. Daha eski tarihlerde yapılan telepati çalışmalarında grup çalışmalarındaki beş kişiden birisi isabet kaydettiği zaman «başarılı» sayılmasına rağmen bizim UCLA grubunun yarısından fazlası başarılı görünüyordu.

Hava Kuvvetleri Akademisi'yle UCLA arasında yapılan bu telepati denemesi, adadaki yedi günlük süreden dolayı, ve buna rağmen gruptakilerin yarısından fazlasının başarılı olmaları nedeniyle parapsiko-

loji tarihinde önemli bir km-taşı olarak geçecektir.

Öyle zannediyorum ki, bu tür denemeler insanoğlunun daha büyük potansiyellerinin ortaya çıkarılmasında yardımcı olacaktır. Hatta kurstaki arkadaşlardan birisi şöyle bir kehanette bulunmuştu orada: «Psikoloji ile parapsikolojinin birleşecekleri günler yakın...» İşte ancak bu oluktan sonra insanoğlu kendisi hakkında bilgi sahibi olmuş olacaktır. O zaman, düşünülen bir yaratık olarak nerede bulunduğunu anlamakla kalmayacak aynı zamanda nereye gitmesi gerektiğini de bilecek ve bunun için kendisine Allah tarafından verilmiş olan yetenekleri kullanacaktır. (FATE'den)

Ruhlar Arasında

ÇIKTI

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

(25 TL.)

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

RUH ve MADDE Yayınları. P.K. 1157 — İSTANBUL

Metalleri Büken Çocuk

El sürmeden, uzaktan bazı metal eşyaların zihin gücüyle deforma oldukları anlaşılmış bulunmaktadır. Bu konuda araştırmalarıyla tanınmış profesörlerden birisi de Londra'nın Brickbeck Koleji'nden Dr. John Hasted'dir. Prof. Hasted'in hayli teknik raporlarından pasajlar Psychic News Gazetesinde yayınlandığı gibi, bunların bir kısmı da Ruhsal Araştırma Cemiyetinin dergisinde de çıkmıştı.

Madeni eşyaların el sürülmeden zihin gücüyle bükülmeleriyle ilgili deneyler için cam tüpler ya da fanus-

lar en elverişli kaplar olarak tavsiye edilmektedir. Prof. Hasted'in belirttiğine göre, çocuk metal bükücüler için en elverişli madeni eşyalar kâğıt atışları olmaktadır. Cam bir kürremin içindeki kâğıt atışlarının, fiziki olarak resimde görüldüğü şekilde bükülmesi hemen hemen imkânsızdır. Fakat bu paranormal tarzda çocuk süjelerce yapılabilmektedir.

Prof. Hasted raporlarından birisinde, «Zihin gücüyle metallerin bükülmesi belki bu kadar kolaydır, ama bu fenomenin psikolojik olarak izahı zor.» diyor.

Metallerin bükülmesi en az 5 saniye ile en fazla 2 saatlik süreler içinde olmaktadır. Newton mekanikğine bakılırsa, eğer bükülme gözle izlenebiliyorsa o zaman ona tesir eden bir güç var demektir. Bükülme elastik ya da plastik olsun, zorlamanın fiziksel yoldan tesbit edilmesinin mümkün olması gerekmektedir. Çocukların bu yolda başarılı olabilmeleri üzerinde ana-babanın da etkisi bulunmaktadır. Çocuklarını bu yönde destekleyen ana-babalar olumlu etkide bulunmaktadır. Hasted aynı zamanda sahte yollardan metal bükme-yi de araştırmaktadır. Bu bakımdan alet, ısı, kimyasal maddeler kullanılarak yapılacak işlemleri kolayca ortaya çıkarabilecek bilgisi de bulunmaktadır.

İlginç bir dizi deney de, çinko kristali kullanılarak 10 yaşında bir çocukla yapılmıştır. Bu deneylerde çocuk süje çinko metali parmaklarının arasında okşayarak bükümüştür. Hatta bir defasında çinkonun ucu kırılarak masanın üzerine düşmüştü. Metallerin bu şekilde zihin kuvvetiyle bükülmelerine «temparamental» adını vermiş bulunan Prof. Hasted benzer şekilde iyi gözlem şartları altında Uri GELLER'in de bir kristali dokunmadan bükümüştüğünü sözlerine ilâve emtişti.

Prof. Hasted aynı zamanda konuyla ilgili literatürü de tetkik etmiş bir araştırmacıdır. Daha eski olaylarında

benzer şekillerde, bazıları-
nın aynen tezahür etmiş ol-
duğunu belirtmektedir.

(Psychic News'dan)

ACILI TECRÜBE

1968 yaz başlarında El-
liot Lake kasabasında-
kimizde oturuyorduk. Ke-
cak Jim epeyce zamandan
beri mide bulantı ve ağrı-
larından şikâyet ederdi. Ken-
diliğinden geçmesini bekle-
diyse de benim de ısrarlarım
üzerine doktora gitme-
ye karar verdi.

Muayeneye gittiğimiz Dr.
Mills, uzun uzun muayene-
lerden sonra daha ileri test-
lerin yapılabilmesi için bizi
Elliot Lake Genel Hastane-
sine sevketti. Orada da
röntgeni çekildi, idrar ve
kan tahlilleri yapıldı. Buna
rağmen bir sonuca varama-
yan doktorlar en sonunda
psikosomatik bir hastalığa
bağlayıp işin içinden çıktılar.
Verilen müsekkinleri
aldıysa da, evde istirahat
etmesine rağmen bir düzel-
me olmadı. Fakat doktor,
Jim'in gelişme kaydettiğini
söyleyerek bir miktar daha
müsekkin yazdı. Zaman za-
man ateşi endişe verecek
kadar yükseliyordu, ağrı-
ları da aheni halini alıyordu.
18 Temmuz gecesini ta-
mamen ayakta geçirdi. Ağ-
rı dindirici ilaçlar da para
etmemişti. Sabah oldu, hâlâ
Jim'in ağrıları devam edi-
yordu.

Öğlene doğru saat 10.00
sıra sırasında birşey oldu :
Oturma odasında halsiz, sâ-
kin oturuyordu. Aniden a-

yağa kalkıp dolaşmaya baş-
ladı. «Vay canına... Birşey-
yim kalmadı. Tamamen ke-
sildi hem de...» diye bana
seslendi.

Aynı gün öğleden sonra
3 sularında mutfakta bulu-
nurken telefon geldi. Ben
cevap verdim. Kardeşim Fi-
ona'nın tatlı sesiydi. Nasıl
olduğunu sorduğumda; «Ar-
tık iyiyim. Londra'daki Vic-
toria Hastanesindeyim. Bu
sabah acil apandisit hastane-
taneye kaldırdılar beni ve
öğleden evvel 10.00 da ame-
liyat ettiler.» diye cevap-
landırdı. Sesinin çok canlı
geldiğini ve neşeli olduğunu
söylediğimde, «Evet çok i-
yiyim. Ben de hayret edi-
yorum, hiç bir rahatsızlığım
kalmadı. Doktorum bile bu-
na hayret ediyor. Apandisi-
tin ağrısı bir kaç hafta sü-
rermiş. Fakat benim hiç
birşeyim kalmadı.» dedi.

Kendisine geçmiş olsun
derken, emin olmak için
tekrar, kaçta ameliyat ol-
duğunu sormaktan kendimi
alemadım. «Bu sabah onda
diye tekrar cevap vermiş-
ti.»

Ahizeyi elimden bırakır
bırakmaz Jim'e döndüm,
bana kolay kolay inanma-
yacaktı ama kardeşimin
durumunu aynen naklettim.
(Fate'den)

ARDIÇ KUŞU

Kocam Elba Pyles tabiat
aşığı bir insandı, zamanının
çoğunu ev dışında özellikle
kuşları seyretmekle geçirir-
di. Adeta tabiatla konuşur-
du. En çok hoşuna giden
şeylerden birisi, kuşların

aktüalite

SEKİZİNCİ SAYI

hareketlerine bakarak hava
tahminlerinde bulunmaktı.
Omun bu merakına karşı
benim de aksine bu konu-
larla hiç aram iyi değildi,
hatta kuşlardan korkardım.

Ömrünün son yılında za-
manlarının daha büyük bir
kısımını dışarıda geçirmişti.
Ölümünden üç gün sonra
11.Mart.1972 de bir ardıç
kuşu evimizin sokak kapısı-
nın tam karşısındaki ağaca
yuva yaptı. Çeşitli vesile-
lerle ne zaman dışarı çık-
sam, gelip hiç korkmadan
emuzuma konuyordu. Ben
de o zamana kadar, yukarı-
da da belirttiğim gibi, bir
kuşun bu kadar yakınuma
gelmesinden çok korkar-
dım. Fakat bu kuş bana a-
deta arkadaşım gibi ge-
liyordu. Dört yavrusunu bü-
yüdüncüye kadar orada kal-
dı. Artık kanatlarını taşı-
yamayacak kadar da ihti-
yarlanmıştı. Postacımız ve
evimize gelip giden diğer-
leri bu manzarayı hayretle
seyrederlerdi. Pek çocukları
«Ardıç kuşu» gibi yabanc
bir hayvanın nasıl olur da
insanların arasına bu ka-
dar sokulabildiğine bir tür-
lü akıl erdiremezdi.

Yavruları yuvadan uçup
gittiler. O hâlâ yuvasında
ve dışarı çıktığım zaman-
larda benim etrafımda uçup
durur. Bu kuş acaba, ölen
kocam tarafından ruhsal o-
larak yönetiliyor muydu?

(Fate'den)

Metapsişik Bilgiler

Tebliğlere Dayanarak Düzenlenmiştir.

İnsanlığın Durumu

(Hareketlerimizi kat edeceğimiz bir üst merhaleye göre ayarlanmış olduğumuz zaman), cemiyetteki basit hareketlerimiz, cemiyetteki muvaffak hareketlerimizden farklı değildir. Bu bütün hayatımızda, bütün enkarnasyonlarımızda böyledir.

Bizim üstün realitemiz, kendi silüetinin duvara aksetmiş gölgesi gibidir. Gölgeyi hasil eden ışık, o devre içersindeki sıklusun tesiridir. Yani bir arza bağlı olma nakisesinden dolayı bir gölge hadiseyi takip etmek mecburiyetindeyiz. Onun için, herşeyi açıklığı ile sade ve hakikatiyle bilemeyiz. Bu gölge hadise, şüphesiz bir mekân içersinde hareket ediyor. Ve o mekânın muhtelif buutları içersinde kımıldıyor. Bugünkü buutlarımız, vicdanımız, nefsanîyetimiz ve bilgimiz arasındadır. Kımıldadığımız sahalalar bunlardır. Orijinal sıklusun tesir muhteviyatı bizi kurtuluşa götürcektir. Ama kurtuluşun kendisi değildir. Bu kurtuluş, her fert için, kendisinden daha üstün olan bir kudretin iktisabıdır. Kendi realitesinde ölüp, üst bir realitede dirilecektir. İşte bu kurtuluştur.

Her ferdin Nirvanası, sahip olduğu tekâmül buutlarının ziyadesiyle ölçülür. Faraza, tekâmül buutu dörtlü bir manzara arz ediyorsa, beşli bir manzaraya geçtiği zaman, dörde nazaran nirvanadadır.

Toplum olarak, milletleri tarih seyri içersinde, yahut beşer tecrübesindeki rolleri nazarı itibara alınarak müşahade e-

dilirse, bir fonksiyon yaptıklarını görürüz. Fakat belli bir kader içersinde yaşamazlar. Ancak hattı hareketleri, o sıklusun gayelerine ve amacına uygun tarzda hareket ediyorsa vazifeli kınırlar. Etmeyorsa, mesele yoktur. Bu vazifeyi ifa edecek kütleler harekete geçirilir. Meselâ: Dünyamızın kuzey bölgesinde bir kütle dünya üzerinde önemli bir rol ifa etmek iktisab edebilecekken, kaybetmiştir. Belki dünya idare mekanizması cndan istifade edebilir idi. Fakat onlar kendi liyakatlerini başka noktada söndürmüşlerdir ve bir işte kullanıma hakkını da yitirmişlerdir. Bunun gibi.

50. İNSANLIĞIN DURUMU :

Bugün insanlık, ağır bir teşevvüşün içersindedir. Ve dahi bizler de öyleyiz. Fakat her teşevvüş kaba değildir. Cahil ve kaba ruhlu bir kimsenin teşevvüşü ile, kâmil ve ince ruhlu bir insanın teşevvüşü aynı olamaz. Zira bunların iktisap ettikleri tesirlerin kalitesi ve vibrasyonel karakteri çok farklıdır. Tabii oldukları tesirler de yine öyledir. Aramızda teşevvüş içersinde bulunan kimselere, yani bizlere, ancak teşevvüşlerimizin artması ve süratlenmesi bakımından yardımcı olabiliriz. Bu, aynı zamanda bütün insanlığa tatbik olunan metottur.

İnsanlığın teşevvüş halli, an be an artırılmakta ve şiddetlendirilmekteedir. Etrafımızdaki insanlardan, çok uyanık ve ta-kiççi olmak şartıyla istifade edebiliriz.

51. DEVRE-İ KEBİR :

İnsanlık cemiyeti, bilyük bir hızla devre-i kebirde doğru yol almaktadır.

Bu devre-i kebirde, fertlerin genel a-hengini düzenleyen ruhi bir planın (bir idareci mekanizmanın) akisleri vardır.

Bu ruhi plan, bütün nefislerde, ancak ve ancak nefsanîyetin ortaya çıkması için büyük bir baskı yapacaktır.

Bu baskı, pozitif ayıklamanın esasıdır. Yani, çevremizde gördüğümüz ve duyduğumuz aşırı nefsanî davranışlar, bu baskının esen rüzgârının eserleridir...

Tesirin yükseklğine dayanamayan fertler ve topluluklar, ağır teşevvüşler içindedir. Ve bunun daha da artacağı muhakkaktır...

İnsan, kendi özbenliğinin gerçek yapısını bilmeyecek kadar cahildir. Sapar, saplanır, daralır ve dibe doğru batır. Nasıl ki, KUR'AN'da insan neslinden söz edilirken, onların, hiç de değerli olmayan bir devir geçirdiği sabittir. İşte bu kıymeti olmayan devir, her devre-i kebirin önce geçirilen, devre-i kebirin öncüsü olan bir teşevvüşü anlatır.

Bu durumda, şüphesiz kendi cemiyetimiz de (bizler ve çevremiz de), bu devrenin bir parçası olarak ağır teşevvüş içindedir.

52. POZİTİF AYIKLAMA :

Memleketimizin içinde bulunduğu içtimai ve iktisadi durumlar, pozitif ayıklamayı gerektirdiğinden, oldukça karışık vaziyetler arz etmektedir.

Pozitif ayıklama, çevremizdeki insanların ıstıraplarını arttırmakta ve bir takım karışıklıklar meydana getirmekte ise de, bunun, her sahada, bütün toplulukların umumî tekâmülünde merhaleler katettirmeğe doğru, gelecek için hayırlı sonuçlar doğuracağını bilmeliyiz.

Pozitif ayıklama, kısaca, müsbetin menfiden ayrılmasıdır...

Yukarısı, insanlığa, yok diyebileceği

neler varsa, hepsini, bol miktarda yağdırıyor...

Ayıklamak, ayıklanmak insana bağlıdır...

53. EF'AL ŞUURU :

Dünyamızın gelecek günleri, bir güneşin tutulması gibidir. Karanlıktan korkmayanlar, yani iman sahipleri, doğru, dürüst, temiz yürekli kişiler olacaktır. Bunların seviye ve mevkilerini, hiç bir zaman kendi ölçülerimize göre tesbit edemeyiz. Ummadık kimseler başta yürüyecektir. Ve eğer, ef'alinizin şuurunu, fikir ve anlayışımızla tam bir ahenk haline getirebilirsek, bu kimseleri yola çıkartmak bizlerin harcı olabilir...

Ef'al şuurı, fiillerin manasını da bilmiş olmaktır. Yani, yaptığımız hareketin veya yapacağımız hareketin manasını bilmiş olmamız lâzımdır. Bunun manası bilindiği zaman, fikrimizin (ki, bu fikir, bilginiz demektir), bu manâ ile hemahenk olmasını temin etmeliyiz. Ef'alimizin manasına ulaşabilmemiz, geçmiş olduğumuz tecrübelerden elde etmiş bulunduğumuz idraklere bağlıdır. Bizatihi yaşadığımız vak'alar, bizde, bir hamule tarzında idrakler doğuracaktır. Her yeni tatbikat ve fiil, yeni bir manâyı muhtevidir. Öte yandan fikriyatımız da artmaktadır. Biri diğerinin seviyesine ulaşamazsa, hiçbir şey yapamayız. Pek çoklarımız vardır ki, fikriyatı, kendi katmalarıyla de bir hayli kabarmış olmasına rağmen, ef'alinin manasına sahip değildir. Ve böylece hiçbir şey değiliz.

Sonuç olarak şunu tekrarlayalım :

Bilgi, ancak kullanıldığı zaman yararlıdır...

54. FAALİYETLERİMİZİN İSTİKAMETİ :

Memleketimizi bir takım kritik noktalar üzerinde bulunmaktadır. Bu kritik noktalar, gerek tabiat hadiseleri ve gerekse sosyal olarak gitgide ortaya çıkmaktadır.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Bu durum karşısında Cemiyetimiz ve bu Cemiyetin işlerini makul tarzda benimsemiş olan kimseler için, bir takım faaliyete başlamanın, başlamış olmanın gereği budur.

Faaliyetlerimizin istikameti, toplum olarak gelişmekte olan yanlarımızın daha fazla gelişmesine hâdim olacak tarzda olmalıdır. Bu gelişme, ahlâkî ve gayri ahlâkî olabilir.

Ahlâkî gelişmeyi müsbet şekilde ortaya koyarken, gayri ahlâkî şeyi de menfi şekilde, aynı kudretle ortaya koymamız zarurettir. Cehit faktörü olarak her ikisi de aynı değere sahiptir.

Şüphesiz bizlerin göstereceği şuurlu faaliyetlerin neticesi olarak, Cemiyetimizin iş görme kapasitesi ve tasarruf yetkisi artacak ve artırılacaktır.

Bunun için bir takım fedakârlıklara, bir takım mes'uliyetlere kendimizi alıştırmamız; yükü taşımaya namzet olduğumuzu bihakkin göstermemiz gerekir. Bizlerin ataleti, bilgimizin liyakatine ulaşmadığımızdan ileri gelmektedir. Cehit şiddeti, ancak bilgiyi hak etmemizi intaç ediyorsa da, muktedir olarak kullanmamış iktidarını, liyakatini bize vermiyor.

İşte böylece, tazyik altında, mütereddit ve kısmen teşevvüs içerisinde yürümekteyiz.

Şüphesiz Cemiyetimiz, muhtelif kademeleriyle, muhtelif tesirlere tâbidir. Hiçbir zaman burada lek başına bir tesir hâkim değildir. Tek başına bir tesirin (bir yüksek tesirin) hâkim olabilmesi için, bizlerin, belirli kuvvet noktalarına sahip olarak bir kenetleme içerisinde bulunmamız şarttır. O zaman fonksiyonumuz başlar...

Bizlerin her biri şüphesiz bir iş görecektir. Bu görülecek işin ehemmiyet derecesi mevzu bahis değildir. Bizlerin kütle olarak göstereceğimiz güç bahismevzuudur. Bunun dışında başka türlü düşünmek aldattıcıdır. Cemiyetimizin mukadderinde ferdiyet düşünülmez. Ne vakit ki, ferdiyetimizi, bir kütle ferdiyeti halinde inkılâp ettirebilirsek, işte o zaman tasarruf kudretimiz, iktisap edeceğimiz yeni tesirlerle artar. Ve şimdiki halde önümüzde dikili bulunan güçlükler izale olur.

55. Başlayan her hangi bir çalışmanın istikameti ne yönde olmalıdır? şeklinde bir sorarsak, bunun cevabı şöyle formüle edilebilir :

«Bu herşeyden evvel, bizim şaşkınlıktan kurtulma derecemize, niyetimizin salimliğine ve duygularımızın rikkatine bağlı bir husustur. Bunları hangi istikamette faaliyete geçirirsek, o istikamet in mübeşiri olan tesirleri yitireğimizde hisseder ve ona göre yürürüz »

«Ruh ve Kâinat»

(Ö Z E T)

Aslı üç büyük ciltten oluşan bu eseri sadeleştirip özetledik. Hatırda kalması gereken «esas» bilgilerin tümünü kapsayan bu kitabı muhakkak okuyacaksınız. Spiritüalizmin Temel Bilgilerini içeren bu «özet eseri» suamakla görev sevincimiz artmıştır.

Fiatı : 30 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Bilim

Ölümden Sonra Hayatı

İnceliyor

(Geçen sayıdan devam)

«İnsanların düşüncelerini okuduğum izlenimine sahibim ve onlar bir şey söylemeden önce, çok defa, ne söylemek istediklerini seziyorum. Bu niteliği, ölümüm esnasında kazanıp kazanmadığımı veya, evvelce var olan bir niteliğin, ölümüm tarafından harekete geçirilip geçirilmediğini bilmiyorum.

Elbetteki, ışıklı varlığın aşktan ve bilgiden bahsettiğini öğrenen bütün bu kimseler, Dünya'ya, döner dönmez, sevmeğe ve öğrenmeye koyulmuşlardır.

«Dönen bir kimse, «yaşınız ne olursa olsun, öğrenmeyi durdurmayınız»,» açıklamasında bulunmuştur Zira ebediyete kadar süren bir gidışın sözkonusu olduğuna inanıyorum.»

Öte yandan, öbür-âlemin ön-zevkine sahip olan bütün şahıslarda, önemli değişimler görülür; Onlar ölümden korkmazlar.

«Oraya şimdi dünmeye istekli değilim. Zira burada yaşamak zorunda olduğumu biliyorum. Ama, ölümden korkmuyorum: Buradan ayrıldığıım vakit, nereye gideceğimi biliyorum. Çünkü evvelce oradaydım.»

«Işık bana, geri döneceğimi söyledi. O bana, bu kez yaşayacağımı, fakat bir gün, gerçekten öldüğüm zaman geleceğini ve o zaman kendisini tekrar göreceğimi bildirdi.»

«Ruhun yaşamakta devam etmesine gelince, bu kimselerin bundan hiç kuşku-

ları yoktur. Onlar için ölüm, bir uyku veya bir yok olma ile bir görülenden başka bir şeye malik değildir. Bir kadın «kendi evine dönmek» deyimini kullanmaktadır.»

Başkaları, kurtuluştan veya uyanıştan bahsetmişlerdir. Tanrıyı tanımayanlar, tecrübeden sonra görüşlerini değiştirmişlerdir. Fakat, inananların görüşleri de şöylece değişmiştir: Cennet cehennem mitolojisi terk edilmiş ve herkes için bir çeşit ışıklı bir cennet, onun yerini almıştır. Cezalandırma, hüküm, ilahî gazap yoktur. Bilgi ve sevgi yönünde ruhu ilerletip geliştirecek dersleri çekip alma cesareti vardır.

Bedenden bağımsız ruhun var oluşu hususu, bir çok uygarlıklarda müşterek bir inançtır. JUDEO.CHRETIENNE dinlerinin temeli olan Tevrat bu konuda tamamiyle ihtiyatlıdır: «Ve çoğu, mezarın tozları içinde uyuyan kimselerdir, onlar, gerek ebedî hayatı, gerek ebedî utancı öğrenmek üzere uyanacaklardır.» (DANİEL 12 2). Bu, yaklaşıklık olarak bir öte.dünyayı, bütün ölümlere âit olmayan ve fakat uzun bir uykudan sonra vaat eden tek pasajdır.

Bu hal içinde, bedenden uçan, SAİNT PIERRE'e veya şeytana görünen bu alışık ruh tahayülü nereden çıkmaktadır. Muhtemelen, etkisi kutsal kitabından önce olup, önemini günümüze kadar koruyan yunan ve barbar uygarlıklarından gelmektedir. Özellikle PLATON, bedene, ruha ve ruhun sürekli yaşamına, bir çok me-

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

tin tahsis etmiştir. O, ruhun bedenden önceki varlığını, bizim «doğuş» adını verdiğimizizin bir uyku ve «ölüm» adını verdiğimizizin de bir uyanış olduğunu dikkate alıyordu. PLATON bir çok defalar, bedeni terk eden ruhu ve kendisini, eski dünyadan yenisine, götüren, karşılaşmış olduğu ölmüş ruhları tarif etmiştir. İlahî bir varlık ruha, gerçekleştirilecek şeyleri, onlardan bir bilanço çıkarması için, arzda bulunduğu sıradaki iyilik ve kötülükleri sunar. Ruh bâzen, bedene dönmektedir: Bu, ER adlı bir muharibin vakası olup, «La république» adındaki onuncu kitabında, ölümlerin yanına geçişini, detaylı olarak tarif etmektedir.

Bununla beraber «Tibetin Ölüler Kitabında», doktor KÜBLER-ROSS ve doktor MOODY tarafından derlenmiş hikâyeler arasında, çok hayret verici benzerlikler bulunmaktadır.

VIII inci yüz yıl tarihini taşıyan bu kitap, gerçekten, tarih öncesine uzanan sözlü bir geleneği hatırlatır. O, ölen kimseleere, rahat ölmeleri için okunmakta idi. Zira, Tibetlilerin gözünde ölüm, bir sanat olarak kabul edilmişti. İşte ölümler kitabına göre, ölüm anında olup biten şeyler şunlardır: «Şuur prensibi» bedeni terk eder ve şafağın gri çevresinin hüküm sürdüğü, bir çesit «Boşluğa» girer. Korkunç gürültüler, patlamalar ve ıslık sesleri duyar. Büyük bir şaşkınlık içinde, dünyasal bedeninin etrafında, çok meşgul görünen ana babasını görür ve işitir. Fakat, onlara görünemez ve sesini işittiremez. Bütün olup biten şeyleri hemen anlamaz ve kendi kendine şöyle sorar: «Ölü müyüm, yoksa değil miyim?»

Bu esnada, «parlayan muhayyel beden» denilen, yeni bir bedene sahip olur. Bu dağları geçebilen ve sağlığında sakat bile olsa, tam halde bir bedendir (Bir çok kimse, bir kazada kol veya bacağı kaybetmiş buldukları halde, tam olduklarını belirtmişlerdir.) «parlak muhayyel beden», meslektaşlarına rastlar ve sonra «mavi bir ışıktan» sevgi ile yaklaşması gerekir. Ölüler kitabı, içinde bütün hayatın yansıdığı

ve bu hayatı hükümlendirmeye olanak veren bir aynadan da bahsetmektedir. Hüküm, gerek yeni bir bedende dirilmeye, gerek BUDA durumunun saf mutluluğuna götüren, hareketli serüvenler tarafından izlenir.

BEDENİN VE RUHUN AYRILMASI MI L.S.D. de BUNA SEBEP OLMAKTADIR.

Doktor MOODY, hiç kimsenin geri dönmediği muhtemel olan bu son durum hakkında hiç bir müşahede toplamamıştır...

Onun kitabı, PLATON'un eserlerinin özetlerinden ve Tibetin Ölüler Kitabından başka, (XVIII inci yüzyılda yaşamış olan) SWEDENBORG adındaki İsveçli filozofun şu bir dizi iktibaslarını teklif etmektedir: Ölüm halinin yakınında bulunma noktasında, duygularımı kullanma yeteneğimi kaybettim. Bu esnada düşüncemin yaşamı devam ediyordu ve ölüp sonra dirilmiş olanların başına ne geleceğini görüyordum... Özellikle, bedenimin dışından çekilen ruhunun çıktığını gördüm... Bununla beraber ölümden sonra, onun dünyayı terk ettiği hemen görülmemektedir. Kendi kendine, bir bedende olup olmadığı sorulmaktadır... Ruhum nitelikleri çok mükemmel bir haldedir...

«İnsanın ruhu, evvelce ölmüş olan dostları tarafından tanınır... Onlar kendisine, ebedi hayatın ne olduğunu öğretirler... Melekler bana, eğer ebedi hayatı düşünüyorsam, bu düşüncemin ne olduğunu sorarlar... Evrensel bir dil sayesinde münasebette bulunuyoruz. Onlar bana, çocukluğumdan yaşlılığıma kadar söylediklerimi ve yaptıklarımı gösterirler ve hiç bir şey gizli değildir.»

Doktor MOODY, ölüm serüvenlerinin hepsinin açıklanamadığını ve bir kısım sırrının kaldığını sonuçlandırmadan önce, tarif ettiği olayların bütün makûl açıklamalarını ortaya koymaya ihtimam göstermiştir.

Ve önce, ölümden söz edilebilir mi? Ölümün belirtilmesi, evvelce mükemmel hâle getirilmiştir. Kalbin atışının kesilmesi, bir kimsenin öldüğü yargısına varmak için ye-

terli değildir. Düz elektro ansefalogram (yani beynin elektrik dalgalarının durması), bu gün çok kez benimsenmiş bir kriterdir. Bundan dolayı, bir kimsenin tekrar yaşayacağına, bir elektro ansefalogramdan sonra ulaşılır. Beş dakika sonra, beynin oksijen yetersizliği ile öleceği hakkında bir teori varsa da, bir kimsenin kalbinin yirmi dakikadan fazla durmasından sonra, tekrar yaşatılması başarılmıştır.

Eğer bu belirtilme kabul edilirse, doktor MOODY tarafından dinlenmiş olan kimselerin çoğu fiilen ölmüş olmalıydılar. Fakat ölüm, geri dönülmez bir durum olarak belirtilirse, hiç bir hikâyenin, ölmüş ve tekrar dirilmiş bir insana mal edilemeyeceği meydandadır. Eğer tekrar dirilmişse, ölmemiş olması demektir.

Ölümün gerçekleşmediğinin dikkate alındığı andan itibaren, gayet fennî açıklamalar yapmak gerekir. Örneğin, anestezi için kullanılan ilaçlar, beden ve ruh arasında bir ayrılmaya götürebilmektedirler. L. S.D. veya hayal verici mantarlar almış olan kimseler, beden dışı «serüvenler» anlatmaktadırlar.

Doktor MOODY, dışı tarafından anestezi edildiği anda, bu çeşit bir serüven yaşayan bir genç kadını anmaktadır. İngilterede şöyle meraklı bir davaya bakılmıştır: Altı çocuklu bir anne, kendisini kısrılaştırmaya karar vermiştir. (Ona göre) yetersiz olan anestezi doz nedeniyle, operasyon ortasında uyanır. Fakat, anormal bir durum içindedir. Ruh, bedeninin dışında olduğundan, operatörün şu açıklamasını aşıkâr bir şekilde işitir: «çocuklarla dolu olan bu iri memeler, kadının rahmi kesilince sertleşirler...» Bu korkunç tecrübe, operasyondan sonraki üç yıl, uyumayı engeller ve o bundan dolayı operatörü ve hastahaneyi mahkemeye verir.

Doktor MOODY'ye çok kez; ortada hiç bir ilaç bulunmadan, arızî olarak ölüme yaklaşan kimselere ait hikâyeler anlatılmıştır. Bu durumda ilaç, olayı tamamiyle açıklayamamaktadır. Doktor MOODY'ye göre, şöylece ters yönde de muhakeme

edilebilecektir: «Başka bir gerçeğin» bulunuşu, ilaçların muayyen etkilerini izah edebilecektir.

Şu halde, hallüsinasyonların nedeni ilaçlar değil, fakat, öteki gerçeğin kapısını açan anahtarlar olacaktır. Esasen, Meksika hintlileriyle ruhların dünyasına ait görüşlere (vizyonlara) ulaşmak için, ilaçlar kullanan bütün ulusların inandıkları şey genel olarak budur.

İlaçların kimyasal açıklamalarından sonra, fizyolojik bir açıklama da şöyledir: Beynin içinden, sondan önce ölümden kaçınmak için, azami enerji toplamaya mahsus bir çeşit manyetik fırtına, son bir alev, geçirilecektir. Doktor MOODY, bu açıklamanın, kitabında sunulan bütün vakaları anlatmadığını düşünmektedir. Fakat, biz sorumluluğu onun mütaleasına bırakıyoruz...

Nihayet sinirsel (nörolojik) bir açıklama teklif etmektedir. Bedenden çıkma vakaları, çocukluk devresindeki vizyonlar, ölmüş varlıklarla karşılaşmalar, psikiyatrik tarihte vardır. Özellikle hastalar «autoscopiques hallüsinasyonlar»'a maliktirler. Yani, dublelerini gördüklerine inanırlar. Ölenlerin serüvenleri, bu hal içinde, akıl hastalarınınkilere benzemektedirler?

Doktor MOODY, «otoskopik hallüsinasyonlar» tarafından görülen dublenin, ölenler tarafından dışarıdan görülen bedenden çok farklı olduğunu kitabında göstermiştir. Gerçekten, ona göre çift; beden değildir. Fakat belki ruh, Tibetlilerin, saatinden önce küçük bir tur atmaya çıkmış olan, «parlak hayalden bedeni» dir.

BEDEN DIŞI SERÜVEN YAŞAMIŞ OLANLAR İÇİN ŞÜPHE ASLA MÜMKÜN DEĞİLDİR

Akıl hastalıklarının sınırında, ölümler tarafından tarif edilenlere, merak edilecek kadar benzeyen olaylara götürücü, şöyle bir vak'a bulunmaktadır: Tam bir tecrit söz konusudur. Uzun zaman tecrit edilmiş ola-

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

rak yaşıyan bir çok kimse, beden dışı seyahatleri, sinema seanslarını ve ölmüş ana babaları olan karşılaşmaları tarif etmektedirler.

Örneğin, bir deniz kazası sonucunda, bir sal üzerinde haftalar geçirmiş olan denizciler, çok kez, hayatlarını, psikişik serüvenleri sonucunda, derin bir şekilde değişmiş görürler. Tecrübeler laboratuvarlarda şöylece yapılmıştır: Bir gönüllü, beden ısısındaki bir suya daldırılmıştır, gözleri bantlı, kulakları tıkalıdır. Ölenlerinkine benzeyen serüvenler meydana çıkmıştır.

Doktor MOODY, uzun süre hastahane de kalmanın, bir tecrit şekli olduğuna ve ölümün, gerçekten tam bir tecrit olduğuna işaret etmektedir. Bununla beraber, ölenlerin serüvenlerini, tecride tâbi olanların serüvenleri ile açıklamak, bir sırı ötekinin yerine koymaktan başka bir şey değildir. İlaçlar vakasında olduğu gibi, doktor MOODY, ölüm serüvenini detaylı olarak incelemenin, belki de tecrit sırrını açıklığa kavuşturacağını düşünmektedir. İlaçlar, tecrit ve ölüm, öbür dünyanın kapısını açan üç değişik anahtar olacaktır...

Yeni bir sondaja göre, Amerikalıların %73'ü ölümden sonra bir hayatın var olduğunu inanmaktadır. ELİSABETH KÜBLER-ROSS ve doktor MOODY'nin amacı, bu yüzde miktarını arttırmak mıdır?

Kendileri bunu şöyle savunmaktadır: **Ruhun ölmezliği bir inanç sorunudur ve yazılmış olan müşahedeler, inanmayanlar üzerinde bu inancı zorla harekete getirir. Beden dışı serüven yaşamış olan kişiler için bir inanç söz konusu değil, fakat, bir kesinlik söz konusudur. Bu ke-**

sinlik o kadar göze batar ve bulaşıcıdır ki, bu kişilerle karşılaşkıktan sonra, ELİSABETH KÜBLER-ROSS ve doktor MOODY de inanmışlardır. Bununla beraber onlar, bedende ruhun yaşadığına inandırmayı değil, fakat sadece, ölümün incelenmeye değer olduğunu, onu dramatize etmemek gerektiğini aramaktadırlar.

Ölümün var olduğunu bilmez gibi görünen toplumumuzda, ölenlerin son anları, oldukça zordur. «Hastalara öleceklerini söylemek gerekmez» demek (PARİS - MATCH'a mülakat veren bayan profesör MATHE göre) derin bir şekilde iki yüzlülük olmaktadır. Hekimlerin kendileri de, ölümden korkmakta ve ölenlere, bundan söz etmek istememektedirler.

On yıldan beri ölen binlerce kişiye yardım eden ELİSABETH KÜBLER-ROSS, bu hususta kesindir. Ölüme mahkûm bir kimse, bir çeşit altıncı duygu ile, öleceğini biliyor. O zaman ölüm sıkıntısına, yalan söyleyen yakınları ile hekimler de eklenir.

Aksine olarak, ELİSABETH KÜBLER-ROSS tarafından, kendilerine ölecekleri haber verilmiş kişiler üzerinde, açıklığa kavuşturulmuş bir ayırımın son devresi, şöylece bir çeşit huzura ulaştırır: Redetme - kızgınlık - pazarlık etme - depresyon - kaçınılmaz şeyin kabulü.

Ölenleri dinlemek ve onlara yardım etmek, bu değişik devreleri iyi aşmalarına olanak verir. ELİSABETH KÜBLER-ROSS'a göre, ölüm anının, beden dışı tecrübenin hikâyeleri, ölüme mahkûm olanlara ziyadesiyle teselli ve ilmit vermektedir. Bu hikâyeleri iyi niyetle dikkate almak için, bu durum bir neden olamaz mı?

(Marie Claire — Mart 1977)

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**

Kanıtlarıyla

Ruhsal Tedavi

Bu hasta, Dr. Tevfik Zümre'nin arkadaşı olan doktor B., Yugoslavya'da bir hekimdir. Birkaç sene evvel başlamış bir melankolik durum gittikçe artmış ve doktorun durumu her türlü tıbbi müdahaleye rağmen ciddiyetini korumakta imiş. Doktor Zümre'nin yanında bulunduğum bir sırada Dr. B.'nin bir mektubu Yugoslavya'dan geldi. Mektupta ruhi çöküntüsünden bahis eden Dr. B. arkadaşı Dr. Zümre'ye belki de bu sen mektubumdur demek ve artık yaşayamayacağını bildirmekteydi. Dr. Zümre durumu bana izah edince, ona uzaktan tedavi ile yardım etmek üzere müspet tesir göndereceğime söz verdim ve doktor B.'den bir fotoğraf göndermesini istedim. O hafta aldığı tesirler öylesine faydalı oldu ki Dr. B. bir falcıya gitmeğe karar vermiş. Çok ünlü bir medyum olan falcı İstanbul'da bulunan bir şifacının yardımıyla sıhhatine kavuştuğunu bildirmiş.

Hıç beklenmedik bu sözler üzerine vakit kaybetmeden Dr. B. İstanbul'a geldi ve Derneğimizin şifacı arkadaşlarının yardımı ile yeniden hayata kavuştu, ve vazifesinin gerektirdiği mes'uliyetli yüklenmek üzere memleketine döndü.

Dr. Tevfik Zümre'nin Derneğimize yazdığı mektup :

VAKA : 1

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırma Derneği, İSTANBUL

Yugoslavya'da bir kanseroloji enstitüsü başhekimisi olan arkadaşım Dr. B. çok ciddi bir ruhsal bunalım neticesi, mesleğini ve hatta hayatını devam ettiremeyecek dereceye varmıştı. Derneğinizin şifacı

medyomlarından yardım imkânını araştırdım ve uzaktan ruhsal tedavi celsesi yapıldı. Arkadaşım doktor B. öylesine etkilendi ki derhal İstanbul'a gelip tedavisini tamamlamak üzere şifacı medyomlarımızla görüştü. Yeniden normal layata kavuşan arkadaşım, gördüğü yardımlardan dolayı müteşekkik ve mutlu olduğunu bana mektuplarında bildiriyor. Bir hastahane başhekimisi olmak hasebiyle tıbbın bütün imkânlarına sahip olan Dr. B. senelerden beri maruz kaldığı ve kötünden betere giden rahatsızlığına bir çare, derneğinizin medyomlarında bulması, sanırım ki çok ilginç sayılır bir vak'adır. Sizleri memnun edeceğimi bildiğim bu haberi iletmeyle vazife bilirim.

En iyi dileklerle.

Dr. Tevfik ZÜMRE

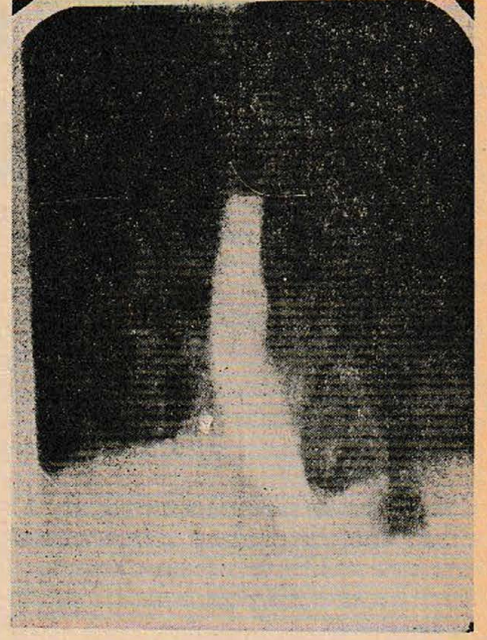
VAKA : 2

14/2/1977

Ben, aşağıda imza sahibi Haygas Kıvıroğlu, burada yazılı gerçek vak'aları belgelemek isterim.

Oğlum Serkis Kıvıroğlu, 1974 yılında iki ay devamlı süren bir müthiş baş ağrısı ile hasta yatmıştı. Baş dönmesi ve kusmalar onu perişan etmişti. Doktorlar bir beyin ameliyatı öneriyorlardı, hastalığı katiyetle teşhis edilemiyordu. Derneğinizin şifacı medyomlarından gördüğümüz alâka ve uzaktan yapılan ruhsal tedavi ile oğlum çok kısa bir sürede sıhhatine kavuştu ve bugüne dek çok iyidir.

Eşimin geçirdiği bir şiddetli mide kanaması ve kronik ülser de ruhsal tedavi

ile iyileştirildi ve iki senedir hiç bir şikâyeti kalmamıştır.

Hiç bir menfaat beklemeden yapılan buna benzer birçok ruhsal şifaya tanık olduğumu tasdik eder, bu yönde yapılan araştırmalarınızda muvaffakiyetlerin devamını Ulu Tanrı'dan diler, şükranlarımı arz ederim.

Adres: Yakutçu Sok. No. 4 Kat 1
Yeşilköy . İstanbul

Haygas KIVIROĞLU

VAK'A : 3

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırma Derneği Ruhsal Tedavi Medyomlarına.

Atina, 17.1.1977

Aziz Kardeşlerim,

Ruhsal tedaviden önce ve şifaya kavuştuktan sonra çekilen iki röntgen filimlerini ilişikte gönderiyorum.

Ameliyatsız iyileşmesi imkânsız denilen hastalığın geçtiği bariz bir şekilde görülmektedir. Ruhsal tedavi için Türkiye'ye gelişim çok isabetli olmuştur. Bütün doktorlar bir türlü inanmak istemiyorlar, fakat netice meydanda.

Allah'a çok şükür ben artık iyiyim ve sizi minnetle hatırlıyacağım.

Yolanda YERİMİ

18.10.1973

Çok muhterem Prof. Dr. Nihat Dilgen, Bn. Yolanda Yerimi'nin radiolojik tetkikinde: **Thorax ve oesophagus:** Radioskopisi ile normal bulundu.

Mide :

Hafif hipotonik, hipokinetik durumda olup alt hududu dördüncü lomber vertebra hizasındadır. Aktif, pasif mobilitesi, konturları tabii evsafdadır. Yalnız angulus hizası hafif bir sertlik göstermektedir.

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

(R. grafi: III . bir müddet ara ile bu sahanın kontrolü uygundur).

Mükcaz kabadır. Fundusta bu durum daha barizdir. Peristaltizm ve boşalma yavaşdır. 700 cc. kontrast mahlukün 1/3'ü bir saatte mideyi terk etmiştir. Secretionda açken ileri derecede artma müşahede edildi. Trendelenburg vaziyetinde yapılan incelemelerde evvelâ gastro-oesophagial bir reflux husule gelmiş, sonra vestibül, kardial ve fundus oesophagus hiatusundan thorax içerisine hernie'c olmuştur. Hernie'e olan kısmın ön kenarında konturu taşan çok ufak bir kontrast takıntısı (R. grafi: I - II) nazarı dikkati celbetmiştir.

Pylor kanalı :

Ayakta iken ikinci lomber vertebra hizasında, orta çizgi üstünde, santral durumda normal strüktürde teressüm etmiştir.

Duodenum :

Bulbusun şekil tenazuru, konturları tabii evsiftadır. Mukozası oldukça kabadır. Duodenum pasajı normal bulundu.

Abdomenin radioskopi altında lokal tazyiklerinde vezikül, epigastr sahası ve

sol kolon nahiyesi nisbeten hassas bulundu.

Netice :

Gastro-oesophagial reflux

İntermittent şekil, sliding tip, orta büyüklükte, hiatus herniesi.

Hernie'e olan fundus kısmında minüs-kül sathi ulcus.

Anglus hizasında yaka balinası geklinde sertlik (üç haftalık tedaviyi müteakip vezikül ve kolonlarla birlikte kontrol uygundur . Saint triadı bakımından da.

Gastro-duodenitis

Derin hürmetlerimle.

Dr. Turhan ONUKTAV

(Yunanca yazılı raporun çevirisi)

25.2.1976

Bayan Yolanda Yerim

Osofagus - Mide - Duodenum Radyolojik Tetkikinde :

Osofagus Passajı : Normal. Hiatus Hernisi tesbit edilemedi.

Mide - Duodenum : Gastritis arazları. Ülser tesbit edilemedi.

Dr. S. AMANIADIS

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

LAMA KAZI DAWA SAMDUP'un Sanskritçe'den çevirip yorumladığı bu kutsal metni dilimize Suat TAHSUĞ aktardı. Yorum ve açıklamalar hiç bir dilde Türkçedeki kadar geniş ve zengin olmadı. Bu eser tekrar tekrar okunarak, üzerinde durulması gereken ender bir kitaptır.

Yepyeni bilgilerle dopdolu bu eseri (25 TL.) ödemeli olarak:

RUH ve MADDE — P.K. 1157

İstanbul'dan İsteyiniz.

Evrensel Yabancılaşma Ve Kendimize Dönüş

● Altan TALU

Evrendeki her olay evren içinde oluştuğu ve bunun da aksi düşünülemediği için, evrendeki her oluşum evrendedir ve gerçektir. Bilim evren bilimidir. Hiç bir ayırım yapılarak, hiç bir bilim branşına evren dışılık verilemez ya da verildiği zannedilemez. Evrende oluşan bir bilime, mütbet değildir damgası vurularak dışarı atmak istemek ancak ve ancak ilkel dünya zihinlerinin safdillik dolu düşüncelerinin ilkel mahsulü olabilir. Evrende ulaşılan, hiç bir ulaşım, hiç bir oluşuma hayal adı verilemez. Onların şimdiki gerçek adı, ulaşılamayan bazı gerçeklerin farkına varmak, sezmezdür. Düşünülen her şey vardır. Çünkü bunlar evrenin bizzat kendi elemanlarından olan bizlerin düşüncesidir.

Makrometrik ve mikrometrik evrenlerin düşünceleridir. Bizden çıkan bize, yani evrene ait olur. Çünkü biz de ona aitiz.

Bazı bireyler ve toplumlar, bazı oluşumlara, olumsuzluk etiketleri veriyorlar. Oysa onlar bizlere o kadar yabancı değil.

Biz, bize hiç bir zaman yabancı olmamalıyız. Biz, kendimize biraz döndüğümüzde, o canlıların bizler olduğunu anlamakta gecikmeyeceği. Fakat hiç bir zaman düşünmüyoruz ki, bizler bazı değerlere olumsuzluk sıfatları verirken, kendi kendimizi, kendimizden uzaklaştırıyoruz. Ve kendimizle, diğer bir deyişle evrensel işleyişle aramıza uzun mesadfele sokuyoruz. Bu uzaklaşım, birçok kozmik düşüncelerin anlaşılabilirliğinin söz konusu olacağı gündeden de uzaklaşımıdır.

Bilgi yolları engellerle doludur. Onlara çok zor ulaşırız. Fakat bu uğraşında

iken çok da hürüzdür. Bu da bilgiye giden yolları, o yollardaki engelleri çoğu kez aşmaz hale getirizimizden bellidir. Evren oluşumunun küçük değerlerine ve olaylarına, hayal mahsulü veya gerçek dışı derler. Bunlar karın doyurmaz derler. Bir bakıma doğrudur, bunlar hakikaten karın doyurmaz. Çünkü onlar ruhu doyurur, ruhu olgunlaştırır. Bu da kişiye göre değişen bir kavramdır. Her birey, ruhunu doyurmaz, doyurmak istemez, istemeyebilir. Varlık her zaman hürdür. Bu yaklaşımda onu yalnız ve yalnız birkaç bin senesine ve aynı yere olacak, ardı arkası kesilmeyen enkarnasyonlara mal olur. Aslında tüm bunlar kestirme mantıkların amaçsız, inançsız, çıkarıcı sözleridir.

Bu değerli kozmik bilgilerin karın doyuracakları, oradaki adıyla ruhu olgunlaştıracakları bilgi vatanları daha başka yerlerdir. Ve o vatanların hepsi yüce evren senfonisindeki yerlerini almışlar, ilâhî sürece katılmışlardır. Zaten içinde bulduğumuz duruma karın doyurmak için gelmedik, gelinmez de. Eğer bizler o liyakata ulaşabilirsek, depoladığımız bu gıdaları, evrensel kardeşliğin birlikteliğinde, ilâhî yasaların hüküm sürdüğü diğer evrensel mekteplerde değerlendireceğiz. Bizler dünyasal hapsolmeler içindeyiz. O kadar kıstlıklar ve yetersizlikler içerisindeyiz ki, hakikat hakkında hiç bir zaman bilgi sahibi olamayız.

Kaldı ki bizler, yani kestirme mantık sahibi kişiler, evren hakkında kesin sonuç-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

lara gideceğiz. Batıl inançlar içerisinde kıvranan, evrendeki oluşumlara tesadüf etiketi takarak, evreni bir kumara çeviren biz zavallılar için, evrenin yüce değerleri bizden oldukça uzakta olsa gerek. Bizler hâlâ bu tesadüf bataklığının saplamalarını olursak, evrenin en ücra köşelerindeki akıllandırma planetleri bizlere kapılarını açar. Ve oralarda geçireceğimiz zaman süreçlerini bilmiyorum alkışlayabilecek çıkar mı.

Bizler artık göksel kozmik kütlelerin sevgi nefeslerinden paylarımıza düşen tesirleri alabilmeye çalışmalıyız. Çünkü biz kısıtlılara verilen zaman süreci oldukça kısıtlıdır. Her süreçte yaklaşacağımız sonlardan birine de burada yaklaşıyoruz. Süre oldukça az. Bu sona çok iyi hazırlanmalıyız ki, o son daha sonraki sonun başlangıcı, ve süreçlerde kozmik görevlerin uygulayıcısı ve sahipleri göksel ağabeylerin himayesinde olsun. Bu himayenin liyakatini kazanabilmek bizim elimizdedir. Değil bu himayeyi kazanmak, onun farkına varmak için bile, bize devamlı tesirler gönderilmekte. Onları alabilmek için sarfedeceğimiz en ufak güç, göstereceğimiz en ufak çaba, bizlerin bu tesirlerden paylarımıza düşenlerinin farkında olmamızı sağlayacaktır.

Bu yolla elde edeceğimiz rahmetler, bizlerin önünde geniş kozmik ufuklar açacaktır. Bizlerin, her zaman, kozmik tesirleri ve rahmetleri elde etme kılığımız mümkündür. Yeter ki isteyelim, ve bun-

ları insan kardeşlerimizin çıkarları uğruna kullanmaklığımız söz konusu olsun. Karşılıksız vermeyi öğrenirsek bu durum örtülü kapıların bize açılacağına işaretler. İrtibat kurmanın her zaman mümkün olduğu kozmik tesir ve ilâhî rahmet kanalları böylesine bir girişimden sonra, bize kapılarını açabilir. Böyle kişiler, yaklaşmakta olan kutsal sonun hazırlayıcıları arasına dahil edilebilirler ve belirli görevler alabilme mutluluğuna erişebilirler ve belirli görevler alabilme mutluluğuna erişebilirler. Onlar evrensel kozmik yasaların aşılanması ile başladıkları görevlerini, planetimizin evrensel hiyerarşideki yerini almasıyla bitirirler. Ve görevlerini yapmanın, evrende sevgiyle bütünleşmenin oluşturacağı hazla diğer görevlere doğru ilerlerler. Onlar ki tüm bu görevlerin hayranları ve sahipleridirler. İşte şu sıralarda onlara yardımcı olmak, yanlarında olup tüm kestirme mantık sahipleriyle, fizik karın doyuruculara karşı birlikte olmak, içinde bulunduğumuz devrenin kaçınılmaz görevidir.

Bizler tüm yıkılmaya mahkûm, köhne, anti-sosyal, fikirlere karşı birlikte mücadele etmeliyiz. Zamanımız, tüm dünya toplumunun bütünleşip evrendeki yerini alabilmesi zamanıdır.

Bunu gerçekleştirmek için elimizden geleni yapmak, var gücümüzle bu fonksiyonun oluşumuna bir katkıda bulunmak zorundayız.

RUH ve MADDE Dergisi'nin 13. Cildi Bitmek Üzeredir

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

FİYATI : 75 LİRA

Şifalı Many Su.. (

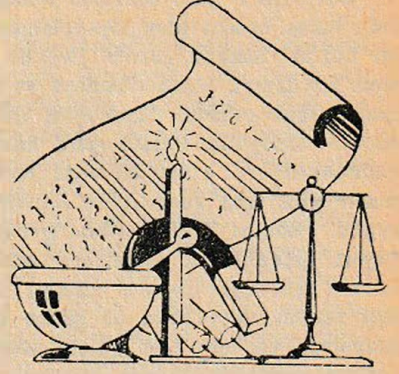
İlim alanındaki pında artmaya de ce insanın manye ve çorba içmesiyları ve hatta tedazaman, buna inanlayla karşılayacak yetik tedavileri R kliniklerdeki ehliyfindan uygulanma

Bu haber terocüme büromuza ve rak, tepkiler başgıdır, acaba? Akla nildi. Manyetik te bir şakadır. Bu, «son ve yeni bir g

«Manyetik te hiç şüphesiz, doktaktır. Saçmalık v yacaktır. Bu teda dir. Çünkü Mar son birkaç yıl içe tirmiş olup, ancak bilinen bir ilim dal laşılacağı gibi, «M ten ilim yönünde makta ve tıp me nüfuz etmektedir. de, tedavisinde, i masında etkin bir

Bu rapor «1 olduğunu tam ola bileceği bir lisanla ne kadar birçok te

Şifalı Manyetik Su.. (*)

İlim alanındaki yenilikler dünya çapında artmaya devam etmektedir. Binlerce insanın manyetize edilmiş çay, kahve ve çorba içmesiyle ıstıraptan kurtuldukları ve hatta tedavi edildikleri söylendiği zaman, buna inanmayacak veya bunu alayla karşılayacaksınız. Bu şekildeki manyetik tedavileri Rusya'daki hastaneler ve kliniklerdeki ehliyetli tıp otoriteleri tarafından uygulanmaktadır.

Bu haber tercüme edilmek üzere tercüme büromuza verildiği zaman, tabii olarak, tepkiler başgösterdi. «Bu bir şaka mıdır, acaba? Akla hiç te yakın değil...» denildi. Manyetik tedavi ne uydurma, ne de bir şakadır. Bu, «Manyetik-Biyoloji» denen son ve yeni bir gelişmedir.

«Manyetik tedavi» denildiği zaman, hiç şüphesiz, doktorunuz alayla karşılayacaktır. Saçmalık veya sahtekârlıkla suçlayacaktır. Bu tedavi usulleri akla yatkındır. Çünkü Manyetik-Biyolojik yalnızca son birkaç yıl içerisinde kendini kabul ettirmiş olup, ancak birkaç tıp otoritesince bilinen bir ilim dalıdır. Bu rapordan da anlaşılacağı gibi, «Manyetik-Biyoloji» gerçek ten ilim yönünden büyük bir önem taşımakta ve tıp metodlarına derinlemesine nüfuz etmektedir. Hastalığın önlenmesinde, tedavisinde, insan hayatının kurtarılmasında etkin bir rol oynamaktadır.

Bu rapor «Manyetik-Biyoloji»nin ne olduğunu tam olarak ve herkesin anlayabileceği bir lisanla izah etmektedir. Bugüne kadar birçok teoriler ileri sürüldü, şim-

di bu tedavi metodu yürürlüğe girmiş bulunmaktadır. Yeni mıknatıs tipleri (güçlü manyetik alanlı) Kuzey Amerika'da satılmaktadır. Bu raporda, buraya kadar işittikleriniz hiç bir yerde kamuoyuna açıklanmamıştır. Raporun gayesinin, herhangi bir semptomun veya herhangi bir hastalığın tedavisiyle ilgili tavsiyelere dönük olmadığını ve yalnızca okuyuculara bir bilgi vermeğe yönelik olduğu ileri sürülmektedir. Rusya'da, Romanya'da ve diğer memleketlerde yapılan ilk etüdlere göre manyetik alan kronik bronşitten, belirli kalp hastalıklarından, karaciğer düzensizliğinden ve parkinson hastalığından muzdarip kişilere büyük faydalar sağlamaktadır.

Sovyetlerin yaptıkları etüd sonuçlarına göre, insan vücudu kuvvetli manyetik alan tesirine maruz bırakılarak başlangıç durumundaki yüksek tansiyon ve ciddi endarteritis hastalıkları tedavi edilmektedir. Yine Sovyetlerin etüdlere göre, mıknatıs insan vücuduna üç esaslı tesirde bulunmaktadır: Tek vücut hücreleri değişir, küme halindeki vücut hücreleri, kas dokuları, belirli organlar değişir ve nihayet tüm vücut organizması değişir.

(*) Yukarıdaki makale California, Yuc. cavalley'deki «College of Universal Wisdom'un» yayın organı olan «Proceedings» dergisinin (Ekim - Kasım - Aralık 1976) sayısından Hakkı ÖZENER tarafından Türkçeleştirildi.

Sovyetler'e göre özellikle manyetik alana karşı hassas olan hipotalamus denen bir kontrol sistemi vardır. Beynin bu kesimi büyümeyi, metabolizmayı ve iç-salgı bezleri faaliyetlerini düzenleyen «Hipofizi» etkiler. Manyetik tedavi şekli halen kullanılmaktadır. Yukarıda sözü edilen hususlar gibi ilmi geçmiş ne olursa olsun, bugün Sovyet Kliniklerinde geniş çapta beşerî hastalıklara «manyetize-su» kullanılmak suretiyle tedavi edildiği söylenildiği zaman olayı belki de şüphe ile karşılayacak ve için için güleceksiniz. Söz konusu manyetik tedavi metodu evvelâ Dr. Gregory Grebenschikov, İvân Shevtsov ve Kiril Tovstoles tarafından geliştirilmiştir. Bu doktorların hepsi üroloji uzmanıdır ve Sovyet Üroloji etüd servislerinde görevlidir. Ürolojistlerin bu etüdlere neden dolayı başladıklarını tahmin etmek güç olmasa gerek: Miknatısın su üzerindeki ön tesirleri acaba böbrek taşlarını parçalar ve eritebilir mi? düşüncesiyle bu üç Leningrad Üroloji uzmanı etüde yönelmiştir. (Güçlü miknatısların buhar kazanları taş birikintileri ile radyatör taşlarını parçalamasından mühlhem) Bu metod tabiiyle bütün taşları parçalamaz ve de bütün hastalara uygulanamaz. Sovyet Rusya'da yapılan yüzlerce başarılı tedavi, bu metodun etkili ve ümit verici olduğunu göstermektedir. Bugüne kadar saptanan konuyla ilgili detayları şu şekilde sıralayabiliriz :

1 — İki Genel Metod : Kompleks ve zor bir metod olarak hepimizin bildiği «sonda metodu» (bu, ince bir tüpün mesaneyeye tesbit edilmesidir). Daha kolay ve bir hayli denenmiş olan diğer bir metod hastanın çayına, kahvesine, çorba vs.'ne bildiği su yerine manyetize edilmiş su verilmesidir. Şüphesiz hasta için en basiti manyetize suyun içilmesidir. Acaba bu takdirde ne gibi bir tesir olmuştur. Birçok hallerde böbrek taşları tedrici olarak parçalanmakta ve zararsız bir şekilde idrara karışmaktadır. Devamlı olarak böbrek taşı teşekkül eden hastalarda keza manyetik su tedavisiyle böbrek taşlarının teşekkülü önlenmektedir.

2 — Leningrad Tedavileri : Etüd ve klinik denemelere göre, miknatıs kuvvetine tâbi tutulan suyun kullanılması tedavi için pek öyle kolay olmamıştır. Tedavinin başlangıcında hastanın günlük su ihtiyacı, yiyecekler (meşrubatlar da dahil) ölçülür. Ölçülen bu miktarın 1/5 i ile tedaviye başlanır. Yani toplam su ihtiyacının 1/5 i manyetize edilir ve hastaya içirilir.

Manyetize edilen su hergün tedricen artırılarak % 70 kadara çıkarılır. Manyetize edilmiş su etkin bir şekilde su olarak, çay halinde, kahve halinde veya diğer sıvılar halinde, ıtsuyu vs. şeklinde hastaya içirilir.

3 — Manyetik Alanın Kuvveti : Miknatısın kuvveti denince biz genellikle miknatısın çekiş gücü olarak bir şeyler anlarız. İlim adamları ise manyetik alandaki diğer birçok faktörleri de nazarı itibare alır. Kutuplar civarında manyetizma, miknatıs alan yoğunluğu, manyetik akış, manyetik moment, manyetik potansiyel ve manyetik kantite mevcuttur. Her boyutta ölçü üniteleri kullanılmıştır. Ancak biz son derecede faydalı olanından yani «manyetik akış» veya «manyetik eriticiden» söz edeceğiz. Söz konusu manyetik eritici, miknatıs kutuplarına yakın vasat saha kuvvet ölçüsünü ifade etmekte ve birim olarak «Gauss» adıyla tanımlanmaktadır. Eöylece 5 pound ağırlığındaki (1 pound, yaklaşık 1/2 kg.) modern alaşımli miknatısın 2000 Gauss'luk bir eritme gücü olabilir. Üç defa ağır ve daha büyük olan benzer bir miknatısın şekil bakımından, yani kutuplar birbirinden daha uzakta oluşuyla «eritici gücü» daha az olabilir. Bu itibarla ne miknatıs ebadı, ne ağırlığı ve ne de kaldırma gücü miknatısın manyetik eritme gücünü veremez. 800 Gauss'luk eritme gücü olan 16 Pound ağırlığındaki yüksek kaliteli bir miknatısın olabilir. Ve 300 Pound veya daha fazla ağırlığı olan bir demir parçasını kaldırabilir (Bugün için mütad olarak bilinen miknatıslar) yalnızca üç Pound ağırlığında olup, 10 Pounddan fazla kaldırma gücü olan bir miknatıs şekil itibariyle değişik olduğun-

dan manyetik eritme gücü, kuvvetli eritme gücü olan daha büyük miktarıdan daha fazla kaldırma gücü olabilir. (Yani 1300 Gauss veya daha fazla)

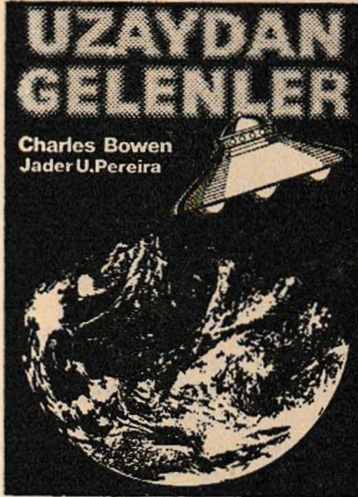
Önemli Gerçekler : Modern mıknatıs Nikel, Alüminyum, Kobalt ve Demir alaşımından yapılmıştır. Yüksek eritme gücü vardır. Bununla beraber ebad itibarıyla küçüktür. Kural olarak suya uygulanacak mıknatısların şekli «U» harfi veya «C» harfi şeklindedir. Manyetize edilecek su iki kutup arasından (boşluktan) geçirilir.

Yüksek manyetik eritme gücü olan mıknatıslar yaygın olarak suyu manyetize etmekte kullanılmaktadır. Sovyet Rusya'da tam etkili gücü seçmek için pratik bir metod kullanılmaktadır. Kullanılmakta olan bu metoda göre, sonuçlar tamamen kullanılan suya ve bu suda eriyen tuz miktarına tâbidir. Bu pratik yol şöyledir: Evvelâ suyun beher litresinde eriyen tuz miktarı miligram olarak bulunur. Farzedelim ki, beher litresinde 300, 700 veya 900 mgr. tuz erisin. Buna göre suyu muameleye tâbi kılmak için Sovyet Uzmanlarınınca kullanılan mıknatıs eritme gücü her halükârda yukarıda verilen rakamlara göre yine 300 Gauss, 700 ve 900 Gauss

olacaktır.

4 — Mıknatısların Nasıl Kullanılışları : Burada incelenen her husus için «daimî» mıknatıslar kullanılır, yani modern aletlerden yapılan ve sonra yüksek ve devamlı manyetik eritme gücü vermek için özel olarak planlanan mıknatıslardır. Bu iş için elektro mıknatıslar kullanılmaz. Gerçekte belirli elektromanyetik alanlar canlı organizma üzerinde zararlı tesir yaparlar. Bu çeşit mıknatıs konu dışında kalmaktadır. Ashında metod çok basittir. Uygun bir mıknatısın kutupları arasından (boşluktan) su geçirilir. Su, kutuplara dokunmayacaktır. Kutuplar arası boşluktan pratik olarak su damlalar halinde geçirilebilir veya mıknatıs kutupları arasına küçük bir cam tüp tesbit edilebilir. Yalnızca çok kısa bir zaman süresiyle manyetik alan tesis edilerek su, muameleye tâbi tutulur. Suyun mıknatıs kutupları arasındaki boşluktan geçmesi için yalnızca bir saniyenin onda biri kadar bir manyetik alana ihtiyaç vardır.

Bu itibarla, mıknatıs kutupları arasından damla damla su akıtmak daha tatmin-kâr bir usuldür. Yeteri miktar manyetik su kısa bir zamanda yukarıda izah edildiği şekilde temin edilebilir. (Devamı var)

(RM)
Ruh ve Madde Yayınları

« Uzaydan Gelenler »

İnsan mı, Robot mu ?

280 SAYFA, 30 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Ruhsal Bilgi

● Cahit CUMBÜSEL

Sosyal bir varlık olan insan, toplum içerisindeki yaşamını dengeli bir biçimde sürdürebilmek için bir çok bilgilere sahip olmalıdır. Bu bilgiler neyin ne şekilde yapılacağı, değer yargıları, tepki ve tavırlanmalar vb. gibi şekillerde ortaya çıkarlar.

Bu güne değin bilgi için binlerce ve binlerce tanım yapılmıştır. Biz de burada bilgi için bir silahtır diyelim. Öyle bir silah ki, kullanmasını bilenin elinde muhtesem, bilmeyenin mahvedici.

Spiritüel bilginin ışığı altında bizler bilmekteyiz ki, varlık çeşitli evrim ortamlarında, çeşitli gereksinmelerini karşılamak üzere yaşar. Bu yaşamında şüphesiz varlığa en büyük rehber, aklı, bilgisi ve makul vicdanı olacaktır.

Varlık enkarne olduğu ortamların çeşitli şuur hallerini yaşamakta ve böylece o ortama ilişkin olan bilgiyi ruhuna mal etmektedir.

Buradan şu sonuca ulaşmak mümkündür.

Ruha mal edilmiş bilgi demek, ızdırabı ve sevinci yaşanmış, tecrübesi yapılmış olan bilgidir.

Bu konuya ilişkin olarak, Chimes'den alınan bu yazıda Stella Pclaris, (White Eagle'nin öğretisi) şöyle demektedir.

Müzik hakkında sadece geniş malumat toplamakla insan, bir müzisyen olamayacağı gibi, ruhl hakikatleri zihnine istif etmekle de bir aziz haline gelemes. Çok geniş mazarı bilgi sahibi olsanız da, bu sizi pek ileri götürmeyebilir. Tekamüllü müzül hızlandırarak, hadiselerin gerisindeki esrarın çözülmesini sağlayacak kudret, yol boyunca yürürken çeşitli tecrübe ve imtihanlardan geçmemizle bizzat ruhu. muz tarafından meydana getirilecektir. İnsan hayatındaki basit, bize en kıymetli bilgiyi, en çok ihtiyacını duyduğumuz şeyi

temin etmektedirler.

Demek oluyor ki, alınan bilgiler günlük yaşamda uygulama alanına konulmalı, yani onun pratikleri yapılmalıdır. Ancak böyle olduğu sürece bilgi, gerçekten ruhumuza mal edilmiş, bizim öz malımız olur.

Fakat bu önemli meselede şu görüşleri de göz önünden uzak tutmamalıyız.

Birincisi :

Bir varlığın, örneğin dünya planetinde enkarnasyonlar geçirme durumunda bulunan, beşer seviyesindeki bir varlığın, belirli bir ruhsal olgunluk düzeyini elde etmesi için, dünya planetinde bilinen veya bilinmeyen her türlü işi yapmasına da gerek yoktur. Bu konuya ilişkin olarak şu yasa işlemektedir.

Yapılan şu veya bu türlü bir iş sonucu yaşanan şuur hali, varlıkta belirli bir aydınlanma ve olgunluğu ortaya çıkaracaktır. Bunu elde edebilmek için, şu veya bu türlü meslekler vardır. Dış görünüşte bunlar bizlere değişik birbirleriyle hiç alakası olmayan uygulamalar gibi gelmektedir. Fakat aslında yapılan işin nevi önemli değildir. Önemli olan kişinin ruhuna kazandırmış olduğu değerlerdir. Demek oluyor ki bizler tarafından değişik olarak benimsenmiş, kabul edilmiş olan bir çok işler aslında uygulayıcılarına aynı ruhsal olgunluğu kazandırmaktadır. O halde, söz gelimi, üç değişik mesleğin uygulayıcılarına kazandıracığı, şuur uyanıklığı, olgunluk ve değerler aynı olsun, bu halde herhangi bir varlığın, bizlerce değişik olarak algılanan bu üç mesleğin tümünün uygulamasını yapması gereksiz olmaktadır. Eğer bir tanesinin uygulaması bihakkin gerçekleştirilirse, diğerlerine kesinlikle gerek kalmayacaktır. Zaten istenen, şuur uyanıklığı, olgunluk ve değerler elde edilmiştir.